

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

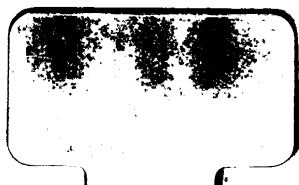

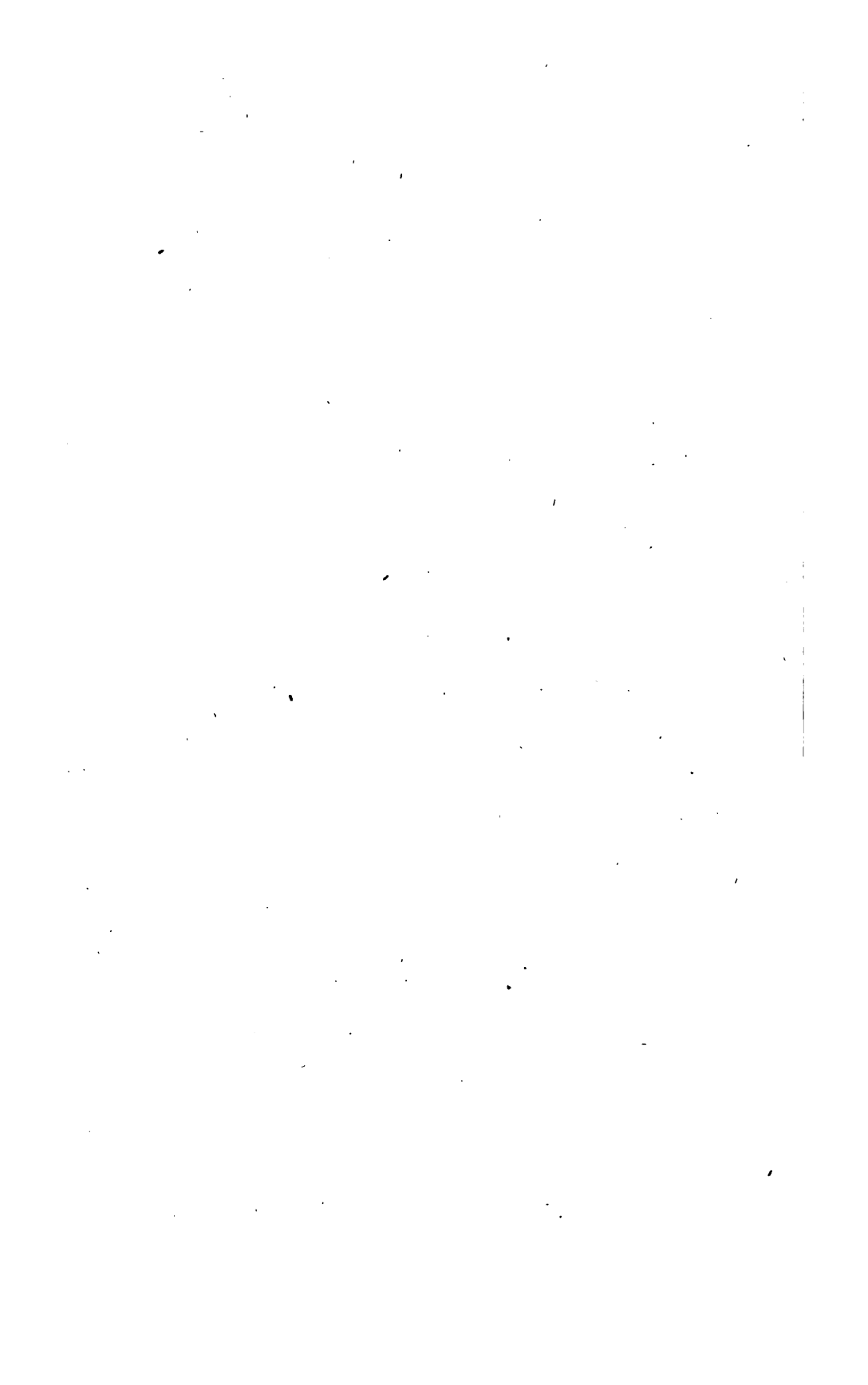
6000070470

32.

396.

מקרא קדש
COURS
DE LECTURE HÉBRAÏQUE,

OU

MÉTHODE FACILE

POUR APPRENDRE SEUL ET EN PEU DE TEMPS A LIRE L'HÉBREU,
POUR ACQUÉRIR LA CONNAISSANCE D'UN GRAND NOMBRE DE MOTS,
ET LES PREMIERS PRINCIPES DE LA GRAMMAIRE,

CONTENANT

DES EXERCICES OU LA LECTURE EST FIGURÉE EN CARACTÈRES FRANÇAIS,
QUELQUES MORCEAUX AVEC TRADUCTION INTERLINÉAIRE,
ET PLUSIEURS AUTRES AVEC TRADUCTION EN REGARD ;

SUIVI

D'UN VOCABULAIRE HÉBREU - FRANÇAIS.

PAR S. CAHEN,

Auteur de la Nouvelle traduction de la Bible.

DEUXIÈME ÉDITION,

CORRIGÉE ET AUGMENTÉE.

Prix : 2 fr. 50 c.

A PARIS,

CHEZ L'AUTEUR, RUE DES SINGES, N° 5, AU MARAIS;

THÉOPHILE BARROIS, libraire, rue Richelieu, n° 14;

TREUTTEL et VURTZ, libraires, rue de Lille, n° 17;

DONDEY-DUPRÉ, libraire, rue Richelieu, n° 47;

HEIDELOFF et CAMPÉ, libraires, rue Vivienne, n° 16.

A STRASBOURG,

Chez F. G. LEVRAULT, libraire, rue des Juifs, n° 33.

1832

396.

200.

PRÉFACE.

La première édition de ce petit ouvrage est épuisée. En préparant cette seconde édition, j'ai revu mon travail avec la plus grande attention; le plan de l'ouvrage est resté le même, mais j'ai fait quelques changemens qui me paraissent être des améliorations. Voici en quoi ils consistent: l'ouvrage ayant été adopté par le Consistoire central, je n'avais en vue, lors de la première édition, que les seules écoles israélites; je pouvais d'une part me dispenser d'indiquer fréquemment la prononciation, ce soin étant laissé à Messieurs les Instituteurs, l'Hébreu étant d'ailleurs différemment prononcé par les Israélites dits *allemands* et par les Israélites du rit *portugais*. D'un autre côté, l'enseignement de l'Hébreu dans les écoles israélites étant généralement borné à la simple lecture, des morceaux étendus, avec traduction en regard, me paraissaient inutiles.

Mais l'expérience m'a appris que, sans nuire à mon premier but, je pouvais rendre l'ouvrage d'une utilité plus générale, et l'approprier à toutes les classes d'étudiants. Par ce motif, j'ai dû abandonner la prononciation vicieuse de l'Hébreu, telle qu'elle existe chez mes coréligionnaires du rit allemand, pour adopter la lecture classique de l'Hébreu, telle qu'elle est enseignée dans toutes les facultés et universités de l'Europe.

Sans entrer ici dans une discussion philologique, il suffit que cette prononciation soit devenue la plus générale, ne fût-elle qu'une erreur convenue, pour que le Consistoire central doive, ce me semble, chercher à l'introduire dans nos écoles. L'existence de deux prononciations entraîne de graves inconvéniens; les élèves sortis des écoles allemandes ne comprennent pas les professeurs des autres établissemens et n'en sont pas compris; un instituteur du rit allemand ne peut être employé dans les écoles portugaises, et *vice versa*. D'ailleurs, à l'école rabbinique de Metz on lit la langue sacrée suivant l'idiome barbare allemand, idiome étranger aux Israélites du rit portugais, et toutefois ceux-ci ont droit de réclamer le bénéfice de l'enseignement rabbinique. L'uniformité est donc

PRÉFACE.

une mesure non seulement urgente , mais très-facile à obtenir. Le premier comité de l'école primaire parisienne , formé d'Israélites du rit allemand , mais sans prévention , avait adopté et fait recevoir la prononciation dite portugaise ; elle a été usitée pendant quelque temps avec beaucoup de succès ; et il est d'autant plus à regretter qu'on l'ait abandonnée depuis.

D'après ces considérations , j'ai distribué les exercices de lecture en deux parties principales.

La première , traitant de la lecture proprement dite , est subdivisée en trois classes , ou exercices.

Dans le premier exercice j'ai presque toujours indiqué la prononciation , et je ne m'en suis dispensé que lorsque ce soin me paraissait inutile.

Le deuxième contient les phrases où la lecture est graduée d'après le nombre de syllabes , et ces syllabes sont distinctement divisées pour l'intelligence de l'élève.

Le troisième comprend des phrases , sans égard au nombre de syllabes contenues dans les mots.

La deuxième partie contient d'abord plusieurs morceaux avec traduction interlinéaire , ensuite un choix de morceaux avec une traduction en regard , accompagnée quelquefois de courtes notes ; j'ai cherché à rendre ce choix aussi intéressant que possible , et à en faire en quelque sorte une chrestomathie hébraïque. L'ouvrage est terminé par un petit Vocabulaire hébreu-français des mots les plus usités , des noms des objets les plus communs et les plus nécessaires dans la vie.

J'avais l'intention de donner à cet ouvrage un plus haut degré d'utilité , en y ajoutant un dictionnaire spécial qui pût aider les élèves à la traduction des différens morceaux qu'il contient. Le travail principal est fait , mais l'atteinte de la maladie régnante m'a empêché d'y mettre la dernière main ; et comme cet ouvrage m'est souvent demandé depuis quelque temps , j'ai pensé que le public me saura pour le moment quelque gré des améliorations que cet ouvrage a reçues. J'espère pouvoir publier dans le courant de l'été ce petit dictionnaire , que j'augmenterai de quelques autres articles ; il deviendra ainsi une suite indispensable au présent Cours de lecture.

Paris , le 15 mai 1832.

COURS

DE LECTURE HÉBRAÏQUE.

PREMIÈRE PARTIE.

Signes ou Lettres (אותיות).

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז
zayin',	vav,	hé,	daleth,	guimel,	beth,	aleph,
ח	ט	י	כ	ל	מ	נ
noun',	mem',	lamed,	caph,	yod,	teth,	'heth',
ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש
tav,	schin',	resch,	koph,	tsadi,	pé,	ayin', samech,

Lettres finales.

ך	ם	ן	ף	ץ
tsadi final,	pé final,	noun' final,	mem' final,	caph final

¹ Cette lettre se prononce du fond du gosier, comme le *ch* allemand dans les mots *auch, nach*, et comme le *j* en espagnol, dans les mots *Juez, jurament*. Pour l'indiquer, nous avons placé une apostrophe à la gauche de la lettre *h* qui, sans ce signe, représente le *h* *hé*.

² C'est de vive voix seulement qu'on peut donner, si non la véritable prononciation de cette lettre, toujours difficile à rendre, mais du moins une prononciation moins contestée. Les meilleurs orientalistes rejettent la prononciation de cette lettre par *ng* ou *gn*. Evald (*Gramm. crit. de la langue héb.*) dit *ghain*; Gesenius (*Gramm. héb.*) dit *ain*; les Israélites de l'Orient et de l'Italie prononcent *gnayin*.

Lettres hébraïques comparées aux lettres françaises.

Num. d'ordre.	VALEUR		NOM.	FORME	
	numérique.	littérale.		rabbinique.	carrée.
1	I	a	Aleph.	א	א
2	II	b	Beth.	ב	ב
3	III	gu	Guimel.	ג	ג
4	IV	d	Daleth.	ד	ד
5	V	h	Hé.	ה	ה
6	VI	v	Vav.	ו	ו
7	VII	z	Zayin'.	ז	ז
8	VIII	'h	'Heth.	ח	ח
9	IX	t	Teth.	ט	ט
10	X	y	Yod.	י	י
11	XX	k	Caph.	כ	כ
12	XXX	l	Lamed.	ל	ל
13	XL	m	Mem'.	מ	מ
14	L	n	Noun'.	נ	נ
15	LX	s	Samech.	ס	ס
16	LXX	a aspiré.	Ayin'.	ע	ע
17	LXXX	p	Pé.	פ	פ
18	XC	ts	Tsadi.	צ	צ
19	C	k	Koph.	ק	ק
20	CC	r	Resch.	ר	ר
21	CCC	sch	Schin'.	ש	ש
22	CCCC	th	Tav.	ת	ת

REMARQUE. Au lieu de commencer par le nom des lettres, il vaudrait mieux les faire d'abord prononcer seulement d'après le son, comme gu', ג, b', ב, a, א, etc. Nous avons adopté l'apostrophe pour indiquer la lecture fortement prononcée de toutes les lettres formant le son final; ainsi *noun'*, prononcez le *n* final comme dans *examen*, *abdomen*.

Lettres ayant quelque ressemblance dans leur forme.

גנ' וזן' אעצ' טמסס' .
לרדך' החת' בכפ' .

Six lettres dont la prononciation change selon qu'il y a un point dedans ou non.

ת פ כ ד ג ב
T, P, K, D, GU, B,

ת פ כ ד ג ב
T faible', PH, CH', D faible, G faible, B faible'.

Lettre différemment prononcée selon la place qu'occupe le point placé au-dessus.

ש

SS

ש

SCH'.

OBSERVATION. Il est avantageux pour la pureté de la prononciation hébraïque, et surtout pour la connaissance de la gram-

¹ A peu près comme le *th* des Anglais.

² *ch* marque ici une articulation gutturale à peu près comme le *ch* des Allemands.

³ De ces six lettres, dont la prononciation est renforcée ou aspirée par le point (*daguesch*), il y en a deux que nous ne pouvons plus distinguer: c'est le ג et le ד; en Hollande on fait toutefois une différence entre le ג et le ד; ce dernier se prononce très-légèrement comme le *g* en hollandais dans le mot *goederen*; quant au ב et au ת, il y a dissentiment sur la manière de les prononcer sans le point au milieu. Les Israélites prononcent alors le premier

maire, de connaître les lettres classées suivant les cinq organes de la voix. SAVOIR : les lettres

אֵהָהֶע

Se prononcent particulièrement :
du gosier (GUTTURALES).

בֹּז־מִפֶּה

des lèvres (LABIALES).

גִּיכִּיק

du palais (PALATALES).

דִּמְלִינִת

de la langue (LINGUALES).

זִס־שִׁירִץ

des dents (DENTALES).

Points-Voyelles (תנועות).

Toutes les lettres hébraïques sont consonnes. Il y en a cependant quatre qui sont quelquefois voyelles : ce sont les lettres אֵהָי ; les voyelles sont marquées par des signes placés, ou sur la lettre, ou sous la lettre, ou enfin dans le corps de la lettre.

Il y a dix voyelles, dont cinq longues et cinq brèves.

Voyelles longues.				Voyelles brèves.			
yâd	יָד	â	אֵ	rak	רַק	a	אֶ
êm'	אֵם	é	אִ	melech	מֶלֶךְ	e	אֵ
bîn'	בֵּין	i	אִי	immi	אִמִּי	i	אִי
kôl	קוֹל	ô	אֹ ou אָ	kol	כֹּל	o	אֹ
moûl	מוֹל	ouï	אִי	schoul'han'	שׁוּלְחָן	ou	אִי

comme *e*, et le second comme *ss*. Les grammairiens modernes rejettent ces prononciations, sans les remplacer par des sons bien déterminés.

* Les Israélites dits *allemands* prononcent cette voyelle *ô*, et ils prononcent comme *au* des Allemands la voyelle אִי que nous avons désignée par *ô*; mais, d'après l'avis des meilleurs hébraïstes, la prononciation de la voyelle longue אֵ en *â*, qui est celle des Israélites orientaux, est la seule véritable; d'ailleurs, entre *â* et *a* bref, il y a un rapport d'analogie; mais quel rapport y a-t-il entre *o* et *a*? (Voy. אמרי צדופה page 7.) Voyez aussi תלמוד לשון עברי au chapitre des voyelles.

* Il y a des règles pour distinguer ce signe voyelle brève; nous avons

Demi-Voyelle, quelquefois insensible, et quelquefois peu sensible (שׂ sch'va ').

Il y a un signe formé de deux points placés perpendiculairement sous une lettre (שׂ); ce signe n'est pas précisément une voyelle, ou c'en est une très-peu sensible. Lorsqu'il se trouve au commencement d'un mot ou d'une syllabe, on le prononce presque comme un *e muet*, après la lettre sous laquelle il est placé; ainsi בְּנִי prononcez *b'ni*; לְבֵן prononcez *l'bhén'*, et selon d'autres *l'én'*; mais s'il se trouve à la fin d'une syllabe, il est insensible; ainsi אֲרִצִּי prononcez *artsi*; כַּסְפִּי prononcez *kaspi*; et si deux de ces signes se trouvent réunis au milieu du mot, le premier est insensible et le second peu sensible; ex. : מִקְנֵךְ prononcez *miknechd*; si c'est à la fin d'un mot, ils sont tous les deux insensibles יַפְתִּי prononcez *yaphi'*.

Quand ce signe se trouve sous une des lettres א, ה, ו, il est souvent accompagné d'une de ces trois voyelles brèves א, ה, ו, et prend ces formes אֵ, הֵ, וֵ; il se prononce alors avec les voyelles qu'il accompagne, par exemple : אֲבִי prononcez *abhi*; אֶמֶן prononcez *emouná*; אֲוִי *oni*.

pensé que dans l'enseignement primaire ces règles peuvent être remplacées par l'exercice de la lecture; nous en donnons plus loin les plus essentielles. Nous avons aussi jugé à propos d'omettre ici les dénominations de *kametz long*, *zerei*, *'hirik long*, *'holem*, *schourek*, *pata'h*, *segol*, *'hirik bref*, *kametz 'hataphe* et *koubetz*, dénominations qui ne servent qu'à surcharger inutilement la mémoire des commençans.

* Ce qui est vain, nul; de שׁוּאָ

Consonnes réunies aux voyelles.

ou	où	o	ô	i	î ¹	e	ê	a	â
אָו	אָוּ	אָ	אָּ	אִ	אִי	אֶ	אֶּ	אָ	אָּ
בָּ	בָּ	בָּ	בָּ	בִּ	בִּי	בֶּ	בֶּ	בָּ	בָּ ²
גָּ	גָּ	גָּ	גָּ	גִּ	גִּי	גֶּ	גֶּ	גָּ	גָּ
דָּ	דָּ	דָּ	דָּ	דִּ	דִּי	דֶּ	דֶּ	דָּ	דָּ
הָ	הָ	הָ	הָ	הִ	הִי	הֶ	הֶ	הָ	הָ
וָ	וָ	וָ	וָ	וִ	וִי	וֶ	וֶ	וָ	וָ
זָ	זָ	זָ	זָ	זִ	זִי	זֶ	זֶ	זָ	זָ
חָ	חָ	חָ	חָ	חִ	חִי	חֶ	חֶ	חָ	חָ
טָ	טָ	טָ	טָ	טִ	טִי	טֶ	טֶ	טָ	טָ
יָ	יָ	יָ	יָ	יִ	יִי	יֶ	יֶ	יָ	יָ
כָּ	כָּ	כָּ	כָּ	כִּ	כִּי	כֶּ	כֶּ	כָּ	כָּ
לָ	לָ	לָ	לָ	לִ	לִי	לֶ	לֶ	לָ	לָ
מָ	מָ	מָ	מָ	מִ	מִי	מֶ	מֶ	מָ	מָ
נָ	נָ	נָ	נָ	נִ	נִי	נֶ	נֶ	נָ	נָ
סָ	סָ	סָ	סָ	סִ	סִי	סֶ	סֶ	סָ	סָ

¹ On distingue l'*i* long de l'*i* bref, en ce que le premier est ordinairement suivi de la lettre ך, ou d'un signe appelé *accent tonique*, et dont nous dirons un mot plus bas.

² Lisez la consonne avant la voyelle ב *d*, ba; ג *d*, ga, etc.

ou	où	o	ô	i	î	e	é	a	â
ע	עו	ע	עו	ע	עי	ע	עי	ע	עא
פ	פּו	פ	פּו	פ	פי	פ	פי	פ	פא
פ	פּו	פ	פּו	פ	פי	פ	פי	פ	פא
צ	צו	צ	צו	צ	צי	צ	צי	צ	צא
ק	קו	ק	קו	ק	קי	ק	קי	ק	קא
ר	רו	ר	רו	ר	רי	ר	רי	ר	רא
ש	שו	ש	שו	ש	שי	ש	שי	ש	שא
ש	שו	ש	שו	ש	שי	ש	שי	ש	שא
ת	תּו	ת	תּו	ת	תי	ת	תי	ת	תא
ת	תּו	ת	תּו	ת	תי	ת	תי	ת	תא

Mots formés de consonnes jointes à la voyelle longue ך (â).

גָּנָה	בָּמָה	אָמָה
gânâ	bâmâ	âmâ
קָנָה	צָרָה	פָּרָה
kânâ	tsârâ	pârâ
שָׂפָה	שָׁנָה	רָוָה
sâfâ	schânâ	râvâ

Mots formés de consonnes jointes à la voyelle longue יי (î).

מִיכָה	טִירָה	בִּינָה
mîchâ	tîrâ	bînâ

Il est utile de faire répéter à l'élève le même mot, pour l'habituer à rassembler ses lettres.

די נה דינה	סי רה סירה	גי לָה גילה
dinā	strā	guflā
פי מה פימה	וי הי ויהי	יי רָא יירא
pimā	vihi	yirā
צי צה ציצה	לי נה לינה	זי הי זיהי
tsitsā	linā	zihī
שי רי שירי	קי נה קינה	קי רי קירי
schiri	kinā	kiri

*Mots formés de consonnes jointes à la voyelle
longue i (ô).*

חו מה חומה	הו הו הוה	או רה אורה
'hômā	hová	ôra
דו רה דורה	הו יו הויה	בו נה בונה
dorā	hōyā	bônā
רו רו דורו	גו יים גויים	גו לָה גולה
טו בה טובה	הו מַה חומה	דו רַה דורה
לָאָה לָאָה	כו בַּע כובע	יו נַה יונה
עו נַי עוני	נו צַה נוצה	מו מַה מומה
שו אָה שואה	רו מַה רומה	קו מַה קומה

*Mots formés de consonnes jointes à la voyelle
longue " (é).*

קָאָה קָאָה	שָנָה שָנָה	אֵיבָה אֵיבָה
kéā	schénā	ébbā
גָהָה גָהָה	קָבָה קָבָה	בָצָה בָצָה
מָשָא מָשָא	רָעָה רָעָה	גָרָה גָרָה
תָנָה תָנָה	רָדָה רָדָה	רָעָה רָעָה

לָכָה	לָכָה	לָחָה	לָחָה	פָּרָה	פָּרָה
מִיחָה	מִיחָה	סָטָה	סָטָה	אִינָה	אִינָה
שָׁלָה	שָׁלָה	תִּיבָה	תִּיבָה	גָּאָה	גָּאָה
גָּשָׁה	גָּשָׁה	מִימָה	מִימָה	רָצָה	רָצָה
נָדָה	נָדָה	מָרָה	מָרָה	לָאָה	לָאָה

Mots formés de consonnes jointes à la voyelle longue
(ou).

מִי חִי	חִי רִי	אִי רִי
moúthi	'houdou	ouí
מִי מָה	מִי בִי	בִי שִׁי
מִי מִי	יִי בָא	גִּי פִי
סִי רִי	כִּי שִׁי	דִּי מָה
נִי מָה	לִי שִׁי	הִי בָא
עִי רָה	עִי רִי	סִי פָא
רִי מָה	צִי רָה	פִּי רָה
חִי שִׁי	הִי גָה	שִׁי חָה
לִי לִי	שִׁי מִי	צִי רִי

Voyelles longues précédées du signe : (e).

כְּלִי	יְפֵה	טְלֵה	שְׁנִי	טְרֵה	לְחִי	לְחִי	גְּרִי	גְּרִי
k'li	y'phé	t'li	sch'né	t're	le'hi	d'li	gu'di	b'ri
פְּנִי	תְּאִי	שְׁבִי	רְאֵה	צְבִי	פְּרִי	סְאֵה	נְהִי	מְרִיא
בְּנִי	בְּנֵה	גְּשֵׁה	יְמִי	שְׁעֵה	רְדִי	רְפֵא	שְׁבִי	
דְּהִיא	שְׁבֵה	חְבִי	פְּשִׁי	קְחֵה	אְנִי	אְבִי	כְּמוֹ	גְּלִי

Mots et syllabes formés d'une voyelle brève et d'une consonne.

(- a bref).

אב בר גר דם גח הר חם ים לח נח עב
 abb na'h la'h yam' 'ham' har guath dam' guar bar abb
 אל צב ישר שר בח זך מל בר מן סל פח
 אל פר קר קש קב בד חם בד גב זב חב נע
 נד חר חס צר רב קל רק פל גל דל

(: e).

אל בן פון גש יש לב הם הן כם כן
 chen' chem' hen' hem' lebh yesch guesch pen' ben' el
 עב של נר חש רף קל קר גל פל צב רש מן
 פל נג הל שף גל שם מב לץ צב

(· i).

בג בן אם מן רד מט גר רן נב רין יף חן
 hin' yph dits niv rin' guir mit' did min' im' bin' big
 חט כם לם סן פג צר קר רת

(° o).

שם	אץ	לך	חקד	שב	כל
schom'	ots	loch	'hok	schob	kol
זכרנו	להרגני	אזני	החננו	קדש	
zochrénou	l'horguéní	ozní	t'honnénou	kodschi	

Nous avons choisi plusieurs mots polysyllabes, vu la rareté de la voyelle ° o avec des monosyllabes.

(*Voyelle* ; ou brève).

אֵם גֵּם כֵּר טֵם קֵם לֵל הֵפ קֵץ בֵּר דֵּב
doubh bour kouts houpp loul koum' toum' kour goum' oum'

Première Observation. Dans l'exercice commençant p. 10, les lettres qui suivent les voyelles peuvent être regardées comme marquées du signe : (*sch'va*) insensible.

Deuxième Observation. Après une voyelle brève placée au commencement ou au milieu du mot, on met ou le signe : , qui est alors insensible, et que les grammairiens appellent *quiescent*, ou un point dans la lettre suivante, et qu'ils appellent *Daguesch fort*, qui fait doubler la lettre (*Voyez page 13*).

Plusieurs mots se forment de deux consonnes et d'une des voyelles ם, ם, ם ; on en trouve fort peu avec deux consonnes et ם brève, il n'y en a point du tout avec ם :

Exercices sur les voyelles brèves avec le signe : .

אֵב נִי אֵבְנִי	דָּל הִי דָּלְהִי	חָשׁ הִי חָשְׁתִּי
abbni	dalti	'haschti
כֵּר מִי כֵּרְמִי	הֵפ קֵר הֵפְקֵר	טֵל מִל טֵלְטֵל
karmi	haphked	taltél
בֵּנְהִי בֵּנְהִי	וֵשׁ הִי וֵשְׁתִּי	לֵצִי לֵצִי
gélhi	ur'ei	rd'hi

1 Quand ce signe se trouve sans daguesch après une voyelle brève, il est insensible, comme dans le mot אֵבְנִי et suivans.

אֵץ בַּע אֶצְבַּע	מֶלֶץ מִלְצָר	אֵץ רַח אֶזְרוֹחַ
etsba	meltsor	ezro'h
חֶמֶץ אֶחָד חֶמְצָה	גֶּרֶשׁ גֶּרֶשׁ	עֵנָה עֵנָה
חֶדֶף חֶדֶף חֶרְפָּה	חֶלֶק חֶלֶק חֶלְקִי	פֶּרִי פֶּרִי פֶּרִי
אֶחָד אֶחָד אֶחָד	אֶחָד אֶחָד אֶחָד	שֶׁנָּהב שֶׁנָּהב שֶׁנָּהב
שֶׁל מִי שֶׁל מִי שֶׁל מִי	מִרְי מִרְי מִרְי	יֶשֶׁכֶם יֶשֶׁכֶם יֶשֶׁכֶם
בִּגְדֵי בִגְדֵי בִגְדֵי	חֶדֶם חֶדֶם חֶדֶם	חֶשֶׁק חֶשֶׁק חֶשֶׁק
זֶל זֶל זֶל	קֶל קֶל קֶל	דֶּבֶשׁ דֶּבֶשׁ דֶּבֶשׁ
שֶׁמֶךְ שֶׁמֶךְ שֶׁמֶךְ	צֶל צֶל צֶל	מִשְׁחָה מִשְׁחָה מִשְׁחָה
בִּבְרֵי בִבְרֵי בִבְרֵי	מִצָּה מִצָּה מִצָּה	טֶלֶם טֶלֶם טֶלֶם
קֶשֶׁרִי קֶשֶׁרִי קֶשֶׁרִי	יֶקֶבִי יֶקֶבִי יֶקֶבִי	בִּבְרֵי בִבְרֵי בִבְרֵי
גֶּרֶשׁ גֶּרֶשׁ גֶּרֶשׁ	מִצָּחִי מִצָּחִי מִצָּחִי	מִתְּגִי מִתְּגִי מִתְּגִי
פֶּרֶדִי פֶּרֶדִי פֶּרֶדִי	דֶּשֶׁנִי דֶּשֶׁנִי דֶּשֶׁנִי	נֶרְדִי נֶרְדִי נֶרְדִי
צֶדֶקִי צֶדֶקִי צֶדֶקִי	שֶׁפֶתִי שֶׁפֶתִי שֶׁפֶתִי	פֶּצְעִי פֶּצְעִי פֶּצְעִי
בִּשְׁתִּי בִשְׁתִּי בִשְׁתִּי	אֶזְנִי אֶזְנִי אֶזְנִי	רֶדֶתִי רֶדֶתִי רֶדֶתִי
הֶלֶםִי הֶלֶםִי הֶלֶםִי	גֶּרְנִי גֶּרְנִי גֶּרְנִי	בִּשְׁמִי בִּשְׁמִי בִּשְׁמִי
כֶּתֶלִי כֶּתֶלִי כֶּתֶלִי	כֶּפֶרִי כֶּפֶרִי כֶּפֶרִי	יֶשְׁרִי יֶשְׁרִי יֶשְׁרִי
קֶדֶשׁ קֶדֶשׁ קֶדֶשׁ	עֵנִי עֵנִי עֵנִי	פֶּנֶעִי פֶּנֶעִי פֶּנֶעִי

On a vu plus haut (page 3) que les lettres כ פ ת se prononcent tantôt fort, tantôt faible, et que cette différence vient d'un point que ces six lettres prennent quelquefois. Elles le prennent au commencement d'un mot ou au commencement d'une syllabe. Ce point, que les grammairiens appellent *Daguesch faible*, ne fait pas doubler la lettre dans laquelle il se trouve

גִּזְה	prononcez	גִּזְה	דִּבְה	prononcez	דִּבְה
	guizzâ		dibhbâ		
בִּזְה		בִּזְה	זִמְה		זִמְה
חִזְה		חִזְה	חִזְה		חִזְה
גִּזְה		גִּזְה	רִנְה		רִנְה
רִזְה		רִזְה	חִנְה		חִנְה
עִזְה		עִזְה	חִמְה		חִמְה
כִּזְה		כִּזְה	גִּלְה		גִּלְה
אִזְה		אִזְה	חִלְה		חִלְה
חִזְה		חִזְה	מִצְה		מִצְה
שִׁזְה		שִׁזְה	דִּפְה		דִּפְה

Le signe : se lie tantôt avec la voyelle qui précède, et tantôt avec celle qui suit ; après une voyelle brève ce signe est ordinairement insensible (*quiescent*), et après une voyelle longue il est ordinairement mobile (*les cas prévus par la grammaire exceptés*). On remarquera que si ce signe se trouve sous une lettre qui a un point au milieu, il devient mobile ; s'il se trouve deux fois de suite dans le même mot, le premier est insensible, et le second sensible ou mobile.

הִבְרָכָה	habberâchâ	שִׁלְחָה	schille'hâ	מִפְנֵי	mippenê
הִבְאֵר	habbeër	דִּבְרוּ	dabberoû	קִדְשׁוֹ	kaddeschoû

אִבְנֵה יֵשׁ פֶּטֶר אֵשׁ יִהְיֶה גַּפְנֵה פֶּרֶי יָהּ אֵין פֶּרֶה
 ezkerâ piryechâ gaphnechâ eschtechâ yischpeteû abhnechâ
 יֵט הָרִי יֵר כְּתִי אֵשׁ יָהּ שִׁבְנֵה הָשׁ לְכוּ חֵס יָהּ
 מֵשׁ פֶּטֶר נֵס יִהְיֶה שִׁבְ לָהּ מֵשׁ פֶּחוּ חֵי מִן דִּשׁוּ

חֶמֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ לֵבְךָ חָדָשׁ בְּרַחֲמֶיךָ חֶלֶק לְךָ נַגַּדְכֶם
עַצְמָה עַד פֶּה נֶפֶשׁ לֹא הָיָה עִבְדֶּךָ חֶפְצֶךָ נֶפֶשׁ שְׁךָ
מִן בְּחוּת מִן לֶךְ אֵשׁ הָיָה מִלֹּאכֶךָ נַגַּד לֶךְ שֶׁבֶךָ הָיָה

Lorsqu'une des lettres ב ג ד כ פ ת se trouve après le : *mobile*, elle est sans le *daguesch*. Exemple :

וְכָל יָגִם, לִדְרֹךְ, וְהִבְחַשׁ, רִכְשׁ, רִבּוֹ, וְהִתְרָאָה

Il en est de même après les lettres וֹי א ה וֹי et les voyelles longues ; les exceptions appartiennent à la grammaire. Comme :

וְהִתְרָאָה, שִׁלְחָה בְּנִי, מוֹתִי, אִיפֹה, הוֹתֵר הַמּוֹתֵה

La voyelle וֹ au commencement des mots se prononce *ou* ¹.

וּפְנִימִים	lisez	אִפְנִימִים	וּבָרָא	lisez	אִבְרָא
		ouphânîm			oubhârâ
וּמִשָּׁה		אִמְשָׁה	וּפְרָצָה		אִפְרָצָה
		oumôsché			ouphâratstâ

Quand, sous les lettres ע ה ח ע à la fin du mot, se trouve la voyelle brève ם, et que ces lettres sont précédées d'une des quatre voyelles longues (וֹי וֹי וֹי וֹי), on lit cette voyelle comme s'il y avait une א devant la dernière lettre. Exemple :

רִיחַ	prononcez	רִיחַא	שְׂמִיעַ	prononcez	שְׂמִיעַא
		réâ'h			schâmôâ
לֹאֵךְ		לֹאֵךְא	חֹחַ		חֹחַא
שִׁיחַ		שִׁיחַא	גְּבוּחַ		גְּבוּחַא
רֵעַ		רֵעַא	רִיחַ		רִיחַא
רֹעַ		רֹעַא	גְּבִיעַ		גְּבִיעַא

¹ Les grammairiens appellent ce son *Aleph furtif*, et le signe ם qui le suit est insensible : וְשִׂמְיָאֵל lises וְשִׂמְיָאֵל *ouschmoûél*, contre l'opinion de ceux qui voudraient faire de ce son une voyelle légère (תְּנוּעַה קְלָח) et rendre le signe qui le suit *mobile*.

Quand la lettre **ה** a un point au milieu, il faut faire sentir fortement cette lettre; les grammairiens appellent ce point **מפיק** (*Mapik*), **לחמה** prononcez : *La'hmdh*, **מגביה** prononcez *Magbihd*, **בה** prononcez : *Bdh*.

La lettre **ו** qui se trouve après une autre voyelle que **ו** et **ו** et la lettre **י** qui se trouve après une autre que **י** et **י** deviennent de véritables consonnes : **רגלי** prononcez *Raglai*, **פיו** prononcez *Piw'*, **קו** prononcez *Kav'*, **הוי** prononcez *Hoi*, **אחי** prononcez *A'hai*, **גלוי** prononcez *Gdloui*.

Nous avons dit (page 5), que si le signe : se trouve sous une des lettres **ע** **ח** **ה** **א**, il est le plus souvent accompagné d'une des voyelles brèves **ֿ**, **ֿ**, **ֿ**, et que ce son ressemble souvent un peu à celui de la voyelle qui suit; il est bon de faire exercer les élèves sur ces sortes de mots.

עֲנִי חֲרִי נָאֲלִי פָעֲלִי אֲנִי זַעֲהָ אֲנִיּוֹת חֲרָבוֹת
צִהְרִים וְהָרִי אָנֹם צִבְאָה אֲהַבָה הָרַר נֶאֱמַן בָּעֲנִי מִלֶּאֱהָ
יַעֲשֶׂה הָגֵם בְּרוּחָהּ אֲרָמָה הִבָּא נִשְׁאַף יִשְׁעָהּ יֵאֱמָן אֲרוֹם
אֲמָרִי יִדְמוּ רִחְשָׁה הִיָּה הָאֲכִיל מִרְאֲשֵׁתוֹ וַיַּחֲלוֹם
מִלֶּאכִי אֱלֹהִים .

Règles les plus essentielles pour distinguer le signe [ֿ] voyelle brève, o, du signe [ֿ] voyelle longue, à.

1°. Il est voyelle brève quand il est suivi du signe : (*sch'va*), et que ce *sch'va* ne se trouve pas avec une lettre ayant le daguesch; ce *sch'va* alors est quiescent; ainsi **קֹדֶשׁ** prononcez *kodschi*. (La grammaire enseigne d'ailleurs que **קֹדֶשׁ** venant de **קֹדֶשׁ** le signe [ֿ] est bref, la voyelle longue étant changée en sa voyelle brève cor-

* On trouve très-rarement le même signe sous quelques autres lettres.

respondante; ce changement est nécessité par l'allongement du mot.)

2°. Il est encore bref quand le mot suivant a le daguesch fort qui, doublant la lettre, produit une lettre avec sch'va; ainsi רָנִי prononcez רָנִי *ronni*; יְחַנְנִי prononcez יְחַנְנִי *ye'honnent*.

3°. Il est aussi bref quand il se trouve avec un monosyllabe sans *metheg* (י), et réuni au mot suivant par un *makaph* (־) כֹּל־דַּבָּר *kol-dabhar*, חֹק־עוֹלָם *'hok-olam*.

Les autres cas appartiennent à la grammaire.

Ces mêmes règles servent aussi à distinguer la voyelle brève (◌) du même signe voyelle longue, et lorsque ce dernier signe n'est pas précédé de la lettre י.

Des accens (נְגִינָה).

Les accens sont *toniques* ou *euphoniques*. Les premiers comprennent les accens en général; les derniers se composent du *makaph* (־), qui lie un mot à un autre, et du *metheg* (י), qui sépare une syllabe d'une autre. Chaque mot a un accent tonique, attaché à une syllabe déterminée (excepté quand un mot est joint au suivant par un *makaph*; mais plusieurs circonstances, et, en particulier, l'allongement du mot, peuvent faire passer l'accent d'une syllabe à l'autre.

Les accens toniques servent souvent à distinguer des mots de même son, comme בָּנִי *sur nous*, בָּנִי *ils ont bâti*. בָּאָה *elle vient*, בָּאָה *elle est venue*.

L'accent tonique est presque toujours placé sur la dernière voyelle du mot (מִלְרָע *milrah*), quelquefois cependant sur l'avant-dernière (מִלְעֵל *mileél*). Il faut en lisant avoir égard à la place qu'occupe l'accent; c'est là ce qui constitue la pureté de la lecture, et qui amène à l'intelligence du texte.

PREMIER EXERCICE DE LECTURE COURANTE.

Le morceau suivant renferme toutes les lettres de l'alphabet, et même tous les points-voyelles; il est tiré de Tsephanîâ (Sophonie), ch. 3, v. 6.

לֶחֶן חֲבוּ לִי נָא אֲדֹנָי יְיָם קוּמִי
 koûmi leyôm' Adonâi, neoum' li 'hakkou Lâchên'
 לֵעַד כִּי מִשְׁפָּטִי לְאַסֹּף גּוֹיִם לְקַבְּצִי
 lekobhtsi gôyim' léessôf mischpâti ki lead
 בְּמַלְכוּת לִשְׁפֹךְ עַל־יָדָם וְעַמִּי כָל חָרוֹן
 'haron' kôl zami aléeme lischpôch mamlâchôth
 אֲפִי כִי בָאֵשׁ קִנְאֹתִי הָאֵכֵל כָּל הָאָרֶץ :
 hââretse. kol téachél kinâthi beêsch ki appi

וְהַפְּשִׁיחָהּ וְהַשְׁעִיחָה נִכְתָּה כִּי הַשְׁעִיחָה
 hasseôrâ ki noukâthâ vehasseôrâ Vehapischtâ
 אָבִיב וְהַפְּשִׁיחָה גִּבְעֹל : וְהַחֲפֹתָ וְהַכְּפֹתָ
 vehakoussemeth vecha'hitâ guibhól vehâpischâ abhibh
 לֹא נָכוּ כִּי אֶפִּילוֹת הִנֵּה :
 hénâ. aphilôth ki noukkoû lô

* Cette lecture n'est pas tout-à-fait celle des Israélites dits *allemands*; c'est celle des Israélites dits *portugais*; toutefois ces derniers eux-mêmes ne sont pas d'accord sur le son de certaines consonnes; ainsi il y en a qui lisent le ב sans *daguesch* comme *v* : לְקַבְּצִי *lekobhtsi*; רִיב *rip*; le ע reçoit par plusieurs un son nasal *gn*; ainsi גִּבְעֹל *guiegnol*; עֲשֵׂה *gnâssé*. Quant au ת, il y a plus d'unanimité à le prononcer *t*. Les meilleurs orientalistes rejettent la prononciation par *v* du ב sans *daguesch*; d'après plusieurs d'entre eux je l'ai indiquée par *bh*, et le ת sans *daguesch* par *th*; quant à la lettre ע, voy. ci-dessus, p. 1, note 2. Sur les points-voyelles, voy. ci-dessus, p. 4, note 1.

* Exode, ch. 9, v. 31, 32.

יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקְחֵנִי יִמְשְׁנֵנִי מִמֵּי־
 mimmayim' yamschëni yiko'hëni mimmârôm' Yischla'h
 רַבִּים : יִצְלֵנִי מֵאִיבֵי עֹז וּמִשְׁנֵאֵי כִי
 ki wâmissônai oz mêôibhai yatslënt rabbim'
 אֶמְצֵנִי מִמֵּנִי : יִקְדֶּמְנִי בְיוֹם אִדְרִי
 êdî beyôm' yekaddemoûnt mimmenni' âmtsou
 וְיִדְרִי אֶדְרִי לְמִשְׁעָן לִי : וְיִצְיָאֵנִי
 vayôtsiëni lî lemischân' Adonâi vathî
 לְמִדְרָגָה יִחַלְצֵנִי כִי חָפֵץ בִּי : *
 hî. 'haphets ki ye'halletsënt lammer'habh

Phrases tirées des Proverbes et du Pentateuque.

אֲשֶׁרִי אָדָם מָצָא חֲכָמָה וְאָדָם יָפִיק
 yâphik veâdâm' 'hochmâ mâtsâ âdâm' aschrê
 חֲכִינָה : טוֹב מְעַט בְּצִדְקָה מֵרַב חֲבִיאוֹת בְּלֹא
 b'lô t'bhoûôth mërôbh bitsdâkâ m'at tôbh t'bhoûnâ.
 מִשְׁפָּט : טוֹב פֶּת חֲרֵבָה וְשִׁלּוּחַ
 veschalvâ 'harêbhâ path tôbh mischpat'
 בָּה מִבֵּית מָלֵא זִבְחֵי רִיב :
 ribh. zibh'hê mâlé mibbayith bâa
 עֲטֶרֶת זִקְנִים בְּנֵי בָנִים וְחִפְּאֶרֶת בָּנִים
 bânim' vethiphereth bhânim' b'nê z'kënim' atereth

* Ps. ch. 18, v. 17, 18, 19.

אֲבוֹתָם : יִסֵּר בִּנְיָ כִּי יֵשׁ הַקִּנְיָה

tikvâ yèsch ki binchâ yassér abbôtam'.

וְאֵל הַמִּיתוֹ אֶל הַשָּׂא נִפְשָׁה :

naphschechá. tissâ al hamitô veél

עַל־כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ

v'eth âbhiv eth isch yazobb kên al

אָמוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד :

e'had. lebhâssâr vehâyou beyschtô v'dâbhak immô

וְיָקָם יַעֲקֹב וַיֵּשָׂא אֶת בְּנוֹ וְאִמּוֹ

v'eth bânâv eth vayissâ yaakôbh vaiâkom'

נָשִׂיוֹ עַל הַגִּמְלוֹת : וְגַר לֹא תוֹנֶה

thôné lô v'guér hagguemallim ; al nâschâv

וְלֹא תִלְחָצֵנּוּ כִּי גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ

b'erets heyfthem' guêrim' ki til'hatsennoû v'lô

מִצְרַיִם : כָּל אֲלֻמְנָה וַיְחֹם לֹא תַעֲנֹן :

t'annodn' lô veyâtôm' almânâ kol mitsraïm'

כִּי תִפְגַּע שׂוֹר אִיבָהּ אוֹ חֲמוֹר

'hamôrô ô ôyibhchá schôr thiphga ki

הַנֶּעָה הַשֵּׁב הַשִּׁיבֵנּוּ לוֹ :

ki lô t'schîbhennoû hâschêbh thôe

חֲרָאָה חֲמוֹר שִׁנְאָה רִבֵּץ תַּחַת

ta'hath rôbêts sônaachâ 'hamôr thiréh

מִשָּׂא וְחִדְלָהּ מֵעֹז לוֹ עֹז תַּעֲזֹב עִמּוֹ :

immô. taazôbh âzôbh lô méazôbh ve'hadaltâ massâô

• DEUXIÈME EXERCICE DE LECTURE.

Phrases composées de monosyllabes.

בן טוב אל בית רב הוא אץ • בן רע מן בית זה
 הוא רץ • בן טוב עם בן חם הוא גר • אף בן
 רע רק מן בית טוב הוא סר • הן יד אל כל מט
 דל או רש, הן אח או גר, מן כל עם, מן כל גוי
 כי גם זה לה בני בא מן כף זה : על כל עש או
 סם עין אב כל חי חם, אף כי כל איש : חכם בני
 נא : איש חם אף אם מת הוא חי כי טוב מאד
 הוא, גם חור לו : לא כן איש יד אם חי הוא מת :
 רע בוז כל איש לב גיל טוב : צר לי בני : קול
 של מי לה : שמע ראה בחון ודום : כל דם איש
 הוא חם, דם דג הוא קר : גוף איש יש לו עור, דם,
 ראש, אף, פה, שן, חך, לב, שר, יד, כף, חיק,
 צד, שוק, גב : בקול רם קרא לבן כסיל, רחוק !
 לבן יקר אמור, גשה הלום ! בא ברוך יהי ! ירא
 אל בחר בטוב ברח מן רע, מאוס ברע ושוא • אמת
 קנה, בזה גם טוב אם רע הוא לה • יהיה יריד לכל
 יציר : יהי גביר בכל שור : גם זה לה בן לשוא
 מחיר ודון ביד כסיל, רבש לבן יקר ושוט לגו אויל :
 זמן רקוד, זמן למוד • בבוא זמן למוד, רחק רקוד :
 בצאת זמן למוד, אוי שמח וטוב לה מאד מאד :

לְמוֹד יָרַע אֶת יָדוֹ אֶל : כְּסִיל הוּא הָן לְפִי רִאוֹת
עֵץ . עַל בֵּן טוֹב רַע יָרַע טוֹב הוּא לוֹ : מַה
טוֹב מִן דְּבַשׁ ? מַה חָם מִן אֵשׁ ? מַה עוֹ מִן אֲרִי ?
מַה פֶּר מִן רֹאשׁ ?

Phrases composées de mots d'une ou de deux syllabes.

לֵב ט' הוֹר בָּרָא לִי אֵל הַיּוֹם וְרוּחַ נָכוֹן
ח' דֵּשׁ בִּקְרָבִי : לֹא תִבְהַה אוֹ תִהְיֶה י' חֹד לֵב בִּי
לֵיךְ אֵחָ שׁ מָה אֵל אֵלִים נָפְשִׁי הוּא פֶעַם אֶמְאֹד
נָכוֹן הַיּוֹם ל' חֲזוֹת בָּנוּ עִם הוּא רַח אֵל הַיּוֹם בָּה
אֵחָ נָה לְהֵשֶׁת לִי נֶשֶׁמָה ח' טָאָה נָעוּרִי מִחַה
גַּם פֶּשַׁע עֵי : וְאֵת אֵשׁ אֵל אֲבִי קֵשׁ אֵל יֵשׁ עֵי !
בָּעֵי נִי אֶדָם בֵּל אֲחִי לְשֵׁם צִה אֶדָ אוֹ גַּם
בָּעֵי נִיחָ חֵן אֶמְצָא : כְּעֵל עוֹ בֵּר וְכ' עֲשֵׂן
אֵשׁ ב' נִי וְכ' רוּחַ בִּי כְמוֹ הֵם יָמוּ אֶדָם !
רוּחַ רַח צִהָ לָנוּ מ' שָׁה . בָּנִים טוֹ בִּים לוֹ מְרִים
אוֹ תִהְיֶה הֵי טוֹב , בָּנִים ר' עֵים אִי גַם
חֲשֵׁקִים לֵל מוֹד דְּבַר . מ' בָּלִי י' דָּעוּ מ' רַח
תִּתֵּן יָד ל' חָם אֲחִי ר' מִים ר' בִּים וְיִבְכּוּ כִּי . כְּמֹד
נָפְשָׁם : מ' כָּל רַע נִעֲזֹר לְשׁוֹ נָה בִי מִחָה
וְחַיִּים אֲחִיהָ :

כ' בֵּר י' קוֹן . מ' פָּנִי שֶׁל כָּהֵן תִּקְוִים : עֲשֵׂה רִים

וְאַךְ בַּעַשׂ עוֹת בַּיּוֹם , בַּשָּׂעָה שֶׁשִּׁים חָלָקִים
 קָטָנִים , בְּכָל חֶלֶק שֶׁשִּׁים רֶגָעִים : וְכִּי
 בָּעֵתוֹ יִנָּעַם מִדָּבָר . מִעֲנָה הָרַע יִמָּר
 לֶחֶם כֶּם מִרֹאשׁ מֵאֵשׁ לִהְיוֹת לוֹ הֵט קֶצֶף בְּעַל
 חֶמָּה . וְכִי חֲכָם מוֹשֵׁל בְּתוֹחוֹ בְּכָל
 עֵת : אֲךְ בָּעֵת הַזֶּה שָׁנָה הִיא מָה . קִיָּין
 חֶרֶף אֶבֶב וְסִיחִי : שְׁנִים עָשָׂר חֶרֶף
 בַּשָּׁנָה . אֵלֶּה הֵם מָה . נִי סָן אִי יָד סִינָן
 הַמּוֹת אֵב אֶלֶּל חֶשֶׁר רִי חֶשֶׁן כֶּסֶף לוֹ מִבֵּית
 שֹׁבֵט אֲדָר אֲדָר שֶׁנִּי (וְאֲדָר) :

*Phrases composées de mots d'une , de deux ou
de trois syllabes.*

הָאֵדָם עַל יוֹן בַּח יוֹם , מִשְׁכִּיל , מִדָּבָר ,
 וְחֶבֶר מִתּוֹ מִשְׁלָח בְּצֶם חַיִּים וְכִי חַיִּים וְכִי דִנִּי
 הַמִּיָּם וְכִי עֲצִים . הָרֶגֶל בְּכִתּוֹ מִחֶמֶר וְכִי מָה .
 חֶחֶם מִדָּבָר מִדָּבָר בַּח יוֹם , מִסִּיל , מִשְׁמָן
 מִעֶפֶר . חֶלֶלֶת הָאֵדָם הַנֶּרְאִים וְכִי עִים
 הַמָּה הָרֹאשׁ אֶשֶׁר בּוֹ הַשָּׂעָה חַיִּים הַנֶּדָּה קוֹדֶה
 קִיָּין חַיִּים גַּב חַיִּים גַּבִּילֶת בַּח חַיִּים עִי גַיִם
 אֶן גַּיִם אֶפֶס נִחֵדִים הַזֶּקֶן . לֶחֶם גַּיִם
 שֹׁפֶת הַיָּם וְכִי חֶם הַנִּיחָה הַחֶלֶק לֶחֶלֶק
 הַעֲלִי יוֹן וְכִי לֶק הַחֶחֶם בַּרְא שֶׁן הַצֶּהָר

הָקָן נָה הֶכֶּךְ הַפּוֹת יְהִי חֲזָה • בִּשְׁנֵי הַבְּמִן
הַטְּבוֹר וְיִלְחָם לָחֶם רֶגֶל לַיָּם בְּרַב־יָם בְּרַב־עַיִם
שׁוֹבֵי יָם ;

הַיְקָר שֶׁבְּאֲדָם הִנֵּשׁ מָה • הִיא נוֹתָנָה
הַיְדַעַת הַשָּׁכֵל יְהִי בִינָה • הַחַיִּים הַרְצִי
יְהִי תְנוּעָה • הַתְאָדָה הַבְעֵם הַיְגִוֵן
הַשִּׁמְחָה הַפְחַד יְהִי אוֹמֵן • הַאֲדָם
שׁוֹמֵעַ בְּאִזְנוֹתָיִם מִרִּיחַ בְּאֶפְרוֹתָיִם רֹאֵה
בְּעֵינָיִם הַלֵּךְ בְּרֶגְלָיִם ;

Phrases composées de mots de quatre, cinq et six syllabes.

בְּנֵה בְּהַ' וּבְכֶסֶף פֶּה לְבָבָהּ וּמַחֲשֵׁב בִּתְנוּעָה
בְּלִי תִשְׁעֵנָה מִבִּינָתָהּ חֲדָל מִהָאֲנִשִּׁים
הַחֲטָאִים הַחֲכָמִים בְּעֵינֵי הָאִם
מִתְחַלֵּי כֹחַ תִּי הֵם תִּשְׁמֹר וּמֵאֲחֻזֵּי תִי הֵם
תִּבְרָךְ לְנֶה רֶגֶל לֵיךְ וּמִפְעֻלֵּי רִמְיָהּ תִּסִּיר
רְעִיזוֹתָיִם וְטוֹב לָהּ : אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל
אֲחֻזֵּי חֹזֶק תִּי כֶסֶף עַד אֲחֻזֵּי חֲכָמִים יִמִּי כֶסֶף
וְשֵׁנֵי תִי כֶסֶף : הִיוּ בְּשָׁלוֹם ;

¹ Dans les livres sacrés il ne se trouve pas de mots de plus de six syllabes.

TROISIÈME EXERCICE DE LECTURE.

בֶּן חָכָם יִשְׁמַח אָבִיו וְאִמּוֹ וְכֵן טוֹב יִשְׁמַח
 אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים . עַל . בֶּן בְּנֵי לְמוֹד הַרְבֵּה
 בְּיִלְדוּתָהּ וְתַחֲכֶם וַעֲשֵׂה כָּל אֲשֶׁר אֹמְרִים לָהּ אֲבוֹתֶיהָ
 וּמוֹרֶיהָ וְתַהֲיֶה טוֹב : בְּיָמֵי תַנְעוּרֶיהֶם הוּא הַמוֹעֵד
 לְלִמּוּד מִי לֹא לְמוֹד בְּנִעוּרָיו לֹא יוֹכֵל לְלִמּוּד עוֹד אַחֲרֵי
 הַיּוֹרֵנוּ לְאִישׁ : כִּי אֲזִי עָבַר מוֹעֵד הַלְמוּד : וְאִזּוֹ אִם
 יֵאבֶה לְהַמְיֵב חֲסִדוֹנוֹ וּלְלִמּוּד עוֹד לְשׂוֹא עִמּוֹ : כִּי
 הוּא חֲסִדוֹן לֹא יוֹכֵל לְהַמְנוֹת וְאִישׁ בְּעַר יַחֲיֶה כָּל
 יָמָיו : עַל כֵּן בְּנֵי אֵל תִּבְלֶה עֵת נִעוּרֶיהָ לְדִיק
 בְּדַבָּרִים אֵין מוֹעִיל בָּם : לְמוֹד דְּבָרִים מוֹעִילִים
 בְּרֵאשִׁית יָמֵי חַיָּה וְחֹדֶע אוֹתָם בְּאַחֲרִית יָמֶיהָ :

אֵל יִחַי חָכָם בְּעִינֶיהָ וְאֵל בִּינְתָהּ אֵל תִּשְׁעֶן : אוֹהֵב
 מוֹסֵר אוֹהֵב דַּעַת וְשׂוֹנֵא תוֹכַחַת בְּעַר : בְּנִפּוֹל אוֹיְבָהּ
 אֵל תִּשְׁמַח וּבְכַשְׁלוֹ אֵל יִגַּל לָבָה : כָּרֵב דְּבָרִים לֹא
 יִחַדֵּל פֶּשַׁע וְחוֹשֶׁךְ שִׁפְתָיו מִשִּׁכִּיל : גֵּל אֵל יִי
 מַעֲשֵׂיהָ וַיִּכְנוּ מַחֲשַׁבְרֶיהָ : גַּם בְּמַעֲלָלָיו יִתְנַבֵּר
 נֶעַר אִם זָךְ וְאִם יָשָׁר פָּעִל . גַּם אֲוִיל מַחְרִישׁ
 חָכָם יִחֲשֹׁב : דֶּךְ אֲמוֹנָה בְּחַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיהָ

שְׁוִיתִי : דָּרַךְ פְּקוּדֶיהָ חֲבִינֵנִי וְאַשִׁיחָהּ בְּנִפְלְאוֹתֶיהָ :
 הִזְקֵךְ רִגְלֶיהָ מִכִּיטָה רִיעָה פֶּן יִשְׁבְּעָה וְשִׁנְיָה :
 זָכַרְתִּי בְּלִילָה שְׁמָהּ יְיָ וְאַשְׁמְדָה תוֹרָתָהּ : חוֹשֶׁה
 שִׁכְמוֹ שׁוֹנֵא בְנוֹ וְאוֹתָמוֹ שִׁחְרוּ מוֹכֵר : חֲנוּךְ לַנַּעַר
 עַל פִּי דְרָכֹו גַם כִּי יִזְקֵן לֹא יִסּוּר מִמֶּנָּה . טוֹב עֵץ
 הוּא יִבְרָךְ : טוֹב אֶרֶץ אֲפִים מִגִּבּוֹר . וּמוֹשֵׁל
 בְּרִחְוֹ מִלֹּכֵד עִיר : יִהְלֹךְ זֶר וְלֹא פִיָּה . נִבְרָה
 וְאֵל שְׁפָחוּהָ : יֵשׁ אוֹתָהּ דְּבֵק מֵאֵח : כַּמִּים הַפְּנִים
 לַפְּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם : לֹא יִחְדּוּךְ רַמְיָה
 צִידֹו : לֵב שְׂמֵחַ יִיטִיב פָּנִים : מָוֶה וְחַיִּים
 בְּיָד לָשׁוֹן : נִבְחַר שֵׁם מַעֲשֶׂה . וְחֵן טוֹב מִכֶּסֶף
 וְחֵבֶה : עֲשֵׂה לָהּ רֵב וְקִנְיָה לָהּ חֵבֶר : פִּי
 חָכֵם בְּלִבּוֹ . וְלֵב כָּסִיל בְּפִיו : רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת
 בְּלֵב אִישׁ וְעֵצָה יְיָ הִיא תִקּוּם : שׁוֹמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ
 שׁוֹמֵר מִצְוֹת נַפְשׁוֹ : תַּחַת גְּעֵרָה בְּמִבֵּין מִתְּכֹחַת
 כָּסִיל מֵאֵח : תַּפְחִיז וְחֵב בְּמִשְׁכִּיזֹת כֶּסֶף דָּבָר דָּבָר
 עַל אֲפָנָיו :

DEUXIÈME PARTIE.

TRADUCTIONS.

שְׁמַע	יִשְׂרָאֵל	יְיָ	אֱלֹהֵינוּ	יְיָ	אֶחָד :
Écoute	Israël	l'Éternel	notre Dieu	l'Éternel	(est) un ;
בְּרֹךְ	שֵׁם	כְּבוֹד	מַלְכוּתוֹ	לְעוֹלָם וָעֶד :	
béni (soit)	le nom	la gloire	de son règne	à jamais ;	et toujours
וְאַהֲבָתָה	אֶת	יְיָ	אֱלֹהֶיךָ	בְּכָל	לְבָבְךָ וּבְכָל
tu aimeras	l'Éternel	ton Dieu	de tout	ton cœur	de toute
נַפְשְׁךָ	וּבְכָל	מְאֹדָה :	וְהָיוּ		
ton âme	et de tous	tes moyens ;	qu'elles soient		
הַדְּבָרִים	הָאֵלֶּה	אֲשֶׁר	אֲנִי	מְצִוֶּה	
ces paroles	que	te commande je			
הַיּוֹם	עַל	לְבָבְךָ :	וְשִׁנְנָתָם	לְבָנֶיךָ	
aujourd'hui	sur	ton cœur ;	à tes enfans	tu les inculqueras	
וְדַבַּרְתָּ	בָּם	בְּשִׁבְתְּךָ	בְּבֵיתְךָ		
tu en parleras	dans ta maison	lors de ton séjour			
וּבְלַכְתְּךָ	בְּדֶרֶךְ	וּבְשֹׁכְבְּךָ			
dans ta marche	en voyage	à ton coucher			
וּבְקוּמְךָ :	וְקָשַׁרְתָּם	לְאוֹת	עַל יָדְךָ		
à ton lever ;	tu les lieras	en signe	sur ta main		
וְהָיוּ	לְמוֹטְפוֹת	בֵּין	עֵינֶיךָ :		
et elles seront	des fronteaux	entre	tes yeux ;		

אֲשֶׁר בָּרָא בְרִיךְ אַתָּה יְיָ
qui nourris Éternel Sois béni qu'il a créées.

אֵת הַכֹּל :

le tout.

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנִי מֵרַע וּשְׂפָתַי
et mes lèvres du mal ma langue préserve Mon Dieu
מְדַבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי

et pour ceux qui me maudissent la fausseté ; de parler

נַפְשִׁי חָדוּם וְנַפְשִׁי
que mon âme reste calme que mon âme

בְּעָפָר לְכֹל הָהִידָה : פֶּתַח לִבִּי

mon cœur ouvre soit à tout ; comme la poussière

בְּחֻרְרָהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ וְהִרְדֵּיהָ
recherche et que tes commandemens à ta doctrine

נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי

contre moi qui méditent et tous ceux mon âme

רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקָלַקְל

et confonds leur conseil détruis bientôt du mal

מִחֲשַׁבְתָּם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיִנְךָ

ta droite, pour fais-le ton nom ; pour fais-le leur pensée ;

עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ עֲשֵׂה לְמַעַן חֻרְרָהּ לְמַעַן

afin que ta doctrine pour fais-le ta sainteté, pour fais-le

יְחַלְצֵנּוּ יִדְרִיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיִנְךָ

par ta droite sauve-moi tes bien-aimés ; soient délivrés

* Extrait du Rituel des prières israélites.

אֲמַרִי לְרָצוֹן יְהוּי וְעַנֵּנִי
 les paroles agréables qu'elles soient et exauce-moi ;
 לְפָנֶיךָ לְבִי יְהִיגִיוֹן פִּי
 devant toi de mon cœur et la méditation de ma bouche
 וְגֹאֲלִי * : צוּרִי יְיָ
 et mon rédempteur. mon refuge Éternel

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנָתָה בִּי
 en moi que tu as placée l'âme Mon Dieu !
 מְהוּרָה הִיא אֶתָּה בְּרָאָתָה אֶתָּה יָצַרְתָּה •
 tu l'as formée, tu l'as créée, est pure
 אֶתָּה נִפְחָתָה בִּי • וְאֶתָּה מְשֻׁמָּה בְּקִרְבִּי •
 en moi tu l'as soufflée en moi tu la conserves
 וְאֶתָּה עֲתִיד לִטְלֶה מִמֶּנִּי וְלִהְיוֹתָ בִּי
 en moi et tu la reprendras de moi et tu la rendras
 לְעֵתִיד לָבָא • כָּל־זְמַן שְׁתִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי
 à venir ; dans le futur le temps tout est en moi que l'âme
 מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 et Dieu mon Dieu Éternel devant toi je rends grâce
 אֲבוֹתֵי רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲרוֹן
 maître les faits de tous souverain de mes pères
 כָּל־הַנְּשָׁמוֹת בְּרַחֲמֶיךָ אֶתָּה יְיָ הַמְּחַיֶּה נְשָׁמוֹת
 les âmes qui rends Éternel toi Sois béni les âmes. de toutes
 לַכּוֹנֵנִים מֵחַיִּים : **

dés morts. aux cadavres

* Extrait du Rituel des prières israélites.

** Idem.

אֶרֶן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ בְּטוֹרֵם כָּל־

toute avant que as régné qui de l'univers Maître

יֵצִיר נִבְרָא : לָעַת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל־

tout par sa volonté fut fait dans le temps ne fût créée ; créature

אֲדוֹ מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא : וְאַחֲרֵי

et après fut appelé son nom Roi alers

בְּכָלוֹת הַכֹּל לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא

terrible régnera lui seul tout quand sera anéanti,

וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה :

avec gloire ; et il sera il est , il fut ,

וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי לְהַמְשִׁיל לּוֹ

pour lui comparer , il n'a pas de second, il est un

לְחִתְּבִידָה : בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכֵלֶת

sans fin , sans commencement , pour lui associer ;

וְלִי חֲזָקָה וְהַמְשִׁיחָה וְהוּא אֵלִי

il est mon Dieu et la légitimité la force à lui

וְחַי גָּאֵלִי וְצוּר חֲבִלִי

dans mes souffrances , et un refuge et mon rédempteur vivant

בְּעֵת צָרָה וְהוּא נָפִי וּמָנוֹס לִי

et mon asile ma bannière il est du malheur ; au temps

מִנְחָה כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא בְּיָדוֹ

dans sa main où je l'invoque , au jour mon partage

אֶפְקֹד רַחֲמֵי בָעֵת אֲשֶׁן

je m'endors lorsque mon âme je recommande

וְאֶעֱרָה וְעִם רָחִי גּוֹיָחִי
 et lorsque je me réveille et avec mon âme mon corps
 * לִי וְלֹא אֵינִי :

et je ne crains rien. est à moi l'Éternel
 מוֹדֵה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם
 Je rends grâce devant toi Roi vivant et éternel

שְׁדָּחֲזָרְתָּ בִּי אֶת נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה רַבָּה
 grande est. avec miséricorde mon âme que tu m'as rendu

אֱמוּנָתְךָ : **

ta vérité.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 celui qui de l'univers Roi notre Dieu Éternel Sois béni

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
 et nous a ordonné par ses commandemens nous a sanctifiés

לְעִסּוֹק בְּדִבְרֵי חוֹרָה : ***
 de méditer. les paroles de la doctrine.

הָדוֹרָה צוּהָ לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה
 c'est un héritage Mosché à nous a commandé La doctrine

קִהְלֵת יַעֲקֹב שְׁמַע בְּנִי מוֹסֵר
 de l'assemblée de Jacob. Écoute mon fils la correction

אָבִיךָ וְאַל הַמּוֹשֶׁה חוֹרַת אִמְךָ : ****

de ta mère. le précepte et ne quitte pas de ton père

* Extrait du Rituel des prières israélites. ** Idem. *** Idem.

**** Deut., ch. 33, v. 4. ***** Prov., ch. 1, v. 8.

Ps. 15. — מִזְמוֹר דָּוִד

יְהוָה	לְדָוִד	מִזְמוֹר
Éternel	de David.	Psaume
מִי יֵשֶׁבֶן	בְּאַהֲלָהָ	מִי יֵגֹד
habitera qui	dans ta demeure?	séjournera qui
הַמִּים	הוֹלֵךְ	בְּדֶרֶךְ
avec sincérité,	celui qui se conduit	de ta sainteté? sur la montagne
אֱמֶת	וְדָבָר	וּפְעֵל צֶדֶק
la vérité	qui dit	la justice, qui pratique
עַל לְשׁוֹנוֹ	לֹא רָגַל	בְּלִבּוֹ
par sa langue, qui ne calomnie pas		qui (est) dans son cœur ;
וְחִרְפָּה	רָעָה	לֹא עָשָׂה
et la honte	du mal, à son semblable	qui ne fait pas
בְּעֵינָיו	נִבְוָה	עַל קְרוֹבּוֹ
à ses yeux	le méprisable	sur son prochain ;
נִשְׁבַּע	יִכְבֵּד	וְאֵת יִרְאֵי יְהוָה
il jurerait	il honore	Dieu ; ceux qui craignent
בְּסֵפֶר	וְלֹא יִמִּיר	לְהַרְעֵ
son argent	qu'il ne changerait pas ;	à son préjudice
וְשֹׁד	בְּנִשְׁתָּה	לֹא נָחַן
et un don	à intérêt,	il ne donne pas
אֵלֶּה	עוֹשֶׂה	עַל נֶקִי
ces (choses)	celui qui fait	il n'accepte pas ; (même) pour
		(absoudre) un innocent
	לֹא יִפּוֹט לְעוֹלָם :	
	jamais ne chancellera.	

DÉDICACE DU TEMPLE DE SALOMON.

(1 Rois , ch. 8 , v. 22 , jusqu'au v. 62.)

22. SCHLÔMÔ (Salomon) se plaça devant l'autel de l'Éternel, en face de toute l'assemblée d'Israël, étendit ses mains vers le ciel,

23. Et dit : Éternel ! Dieu d'Israël, il n'y a pas comme toi un Dieu au ciel en haut, ni sur la terre en bas ; gardant l'alliance et la bienfaisance à tes serviteurs, qui marchent devant toi de tout leur cœur.

24. Ainsi tu as gardé à ton serviteur David, mon père, ce que tu lui as dit ; tu as parlé par ta bouche, et par ta main tu as accompli, comme en ce jour.

25. Et maintenant, Éternel, Dieu d'Israël, garde à ton serviteur David, mon père, ce que tu lui as dit en ces termes : il ne te sera pas retranché devant moi un homme assis sur le trône d'Israël, pourvu que tes enfans observent leur voie pour marcher devant moi, comme tu as marché devant moi.

26. Et maintenant, ô Dieu d'Israël, qu'elle soit vérifiée la parole que tu as dite à ton serviteur David, mon père.

27. Car Dieu habiterait-il véritablement sur la terre, puisque les cieux et les cieux des cieux ne peuvent te contenir, moins encore la maison que j'ai bâtie !

28. Tu te tourneras, Éternel, mon Dieu, vers la prière de ton serviteur et vers sa supplication, pour écouter la louange et la prière que ton serviteur profère aujourd'hui devant toi.

29. Pour que tes yeux soient ouverts sur cette maison, nuit et jour, vers l'endroit dont tu as dit : que mon nom soit là ; pour exaucer la prière que ton serviteur fait en ce lieu-ci.

30. Tu exauceras la supplication de ton serviteur et ton peuple Israël, lorsqu'ils prieront en ce lieu-ci ; et toi, exauce (les) à l'endroit de ta demeure, au ciel ; tu exauceras et tu pardonneras.

31. Lorsque quelqu'un aura péché contre son prochain, lors-

חנוכת הבית לשלמה

מלכים א' ח' כ"ב עד ס"ב

22 וַיַּעֲמֵד שְׁלֹמֹה לְפָנַי מִזִּבְחַ יְהוָה נֶגֶד כְּלִיָּקֵחַל
 יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ בְּפִיו הַשָּׁמַיִם : 23 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל אִינִי כְמוֹת אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מַפְעֵל וְעֹלֵה־אָרֶץ
 מִתְחַדֵּת שְׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְעִבְדֶּיךָ הַחֹלְכִים לְפָנֶיךָ
 בְּכָל־לְבָבָם : 24 אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לְעִבְדֶּיךָ יְהוָה אָבִי אֶת
 אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לּוֹ וַיַּדְבֵּר בְּפִיךָ וּבִבְרֶיךָ מִלֵּאת פִּיָּם הַזֶּה :
 25 וַעֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר לְעִבְדֶּיךָ יְהוָה אָבִי
 אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לּוֹ לֵאמֹר לֹא יִכְרֹת לָךְ אִישׁ מִלְּפָנַי
 יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל רַק אִם יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ אֶת־דִּבְרֶיךָ
 לַלֵּכֶת לְפָנַי כַּאֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לְפָנַי : 26 וַעֲתָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּאמֶן נָא דִּבְרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְעִבְדֶּיךָ יְהוָה
 אָבִי : 27 כִּי דֹאמְנָם יוֹשֵׁב אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ הַזֶּה
 הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךָ אֵף כִּדְבַרְתָּ הַזֶּה
 אֲשֶׁר בְּנִיתִי : 28 וּפָנִיתִי אֶל־הַתְּפִלָּה עֲבֹדָה וְאֶל הַתְּחַנּוּתוֹ
 יְהוָה אֱלֹהֵי לִשְׁמֹעַ אֶל־הַדְּרֹכָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עֲבֹדָה
 מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם : 29 לַחַיִּים עֲנֵה פְרוּחַת
 אֶל־דְּבַרְתָּ הַזֶּה לַיּוֹם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ יְהוָה
 שְׁמִי שָׁם לִשְׁמֹעַ אֶל־הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עֲבֹדָה אֶל־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה : 30 וְשָׁמַעְתָּ אֶל־תְּחַנּוּת עֲבֹדָה וַעֲמֹה
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאִתָּה וְשָׁמַע
 אֶל־מָקוֹם שְׁכֻתָּךְ אֶל־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסָלַחְתָּ : 31
 אֵת אֲשֶׁר יִדְבַּר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנִשְׁאָרוּ אֵלֶּה לְהַאֲלֹהֵנוּ

qu'on lui aura déferé le serment , pour le faire jurer , et que le serment arrive devant ton autel dans cette maison ;

32. Toi tu l'exauceras du ciel ; exécute et juge ton serviteur pour condamner le méchant , pour faire donner sa voie sur sa tête , et pour justifier le juste en lui donnant selon sa justice.

33. Lorsque ton peuple Israël aura été battu devant l'ennemi , parce qu'ils auront péché contre toi , ils retournent vers toi , ils louent ton nom , ils prient et te supplient dans cette maison ;

34. Tu exauceras du ciel , tu pardonneras le péché de ton peuple Israël ; tu les ramèneras à la terre que tu as donnée à leurs pères.

35. Quand le ciel se resserrera , qu'il n'y aura pas de pluie parce qu'ils auront péché contre toi , qu'ils prient en ce lieu-ci , qu'ils louent ton nom , qu'ils reviennent de leurs péchés , parce que tu les châties ;

36. Tu exauceras du ciel , tu pardonneras le péché de tes serviteurs et de ton peuple Israël , car tu leur indiqueras la bonne voie où ils doivent marcher ; tu donneras la pluie à ton pays que tu as donné à ton peuple pour héritage.

37. La famine quand elle sera au pays , la peste quand elle (y) sera , la rouille , la nielle , la sauterelle , la chenille , lorsqu'elles (y) seront , lorsque son ennemi le pressera dans le pays (où sont) ses portes , ou toute plaie , toute maladie ;

38. Toute prière , toute supplication qui sera (faite) par tout homme de tout ton peuple Israël , dont chacun connaît la plaie de son cœur , et étend ses mains vers cette maison-ci ;

39. Tu exauceras du ciel , séjour de ta demeure , pardonne , exécute , et donne à chacun selon ses voies , toi qui connais son cœur , car tu connais seul le cœur de tous les enfans des hommes ;

40. Afin qu'ils te craignent tous les jours qu'ils vivent sur la terre que tu as donnée à nos ancêtres.

41. Et même à l'étranger qui n'est pas de ton peuple Israël , et qui sera venu d'un pays éloigné à cause de ton nom ;

42. Car ils entendront (louer) ton grand nom , ta main puissante et ton bras étendu ; il (l'étranger) viendra prier vers cette maison-ci.

43. Tu l'exauceras du ciel , séjour de ta demeure ; tu feras selon

וְכֹא אֱלֹה לִפְנֵי מִזְבֵּחַ בְּבֵית הָזֶה : 32 וְאַתָּה תִשְׁמַע
 הַשָּׁמַיִם וְעֲשֵׂיתָ וְשִׁפְטָה אֶת־עַבְדֶּיךָ לְהַרְשֹׁעַ רָשָׁע לַחַת
 דִּרְכּוֹ בְּרָאשׁ וּלְהַצְדִּיק צְדִיק לַחַת לוֹ כְּצִדְקָתוֹ : 33
 בְּהִנֵּגָה עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב אֲשֶׁר יַחֲטְאוּ־לְךָ וְשָׁבוּ
 אֵלֶיךָ וְהוֹדִי אֶת־שִׁמְךָ וְהִחַפְּלִלִי וְהִתְחַנְנֵנִי אֵלֶיךָ בְּבֵית
 הָזֶה : 34 וְאַתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסַלַּחְתָּ לַחַטָּאת עִמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁבַּחְתָּם אֱלֹהֵאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לְאֲבוֹתָם :
 35 בְּהִעָצֵר שָׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר כִּי יַחֲטְאוּ־לְךָ וְהִחַפְּלִלִי
 אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדִי אֶת־שִׁמְךָ וּמַחַפָּאֲתָם יִשְׁכְּנוּ
 כִּי רָעָנָם : 36 וְאַתָּה הַשָּׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסַלַּחְתָּ לַחַטָּאת
 עַבְדֶּיךָ וְעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם אֶת־הַדֶּקֶה הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
 יִלְכוּ־בָהּ וְנִתְחַה מָטָר עַל־אֶרֶץ אֲשֶׁר־נִתְחַה לְעִמָּךְ
 לְנַחֲלָה : 37 רָעַב כִּי־יִהְיֶה בָאָרֶץ דָּבָר כִּי־יִהְיֶה שָׂדֶפֶן
 יִרְקוּן אֲרֻבָּה חֲסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי יַצִּילוּ אוֹיְבוֹ בָאָרֶץ
 שְׁעָרָיו כָּל־נִגְע כָּל־מַחֲלָה : 38 כָּל־הַחֲפָלָה כָּל־הַחֲנֹה
 אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל־הָאָדָם לְכָל עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּ
 אִישׁ נִגַע לָבוֹ וּפֶרֶשׁ כִּפְיוֹ אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה : 39 וְאַתָּה
 תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שִׁבְתְּךָ וְסַלַּחְתָּ וְעֲשִׂיתָ וְנָתַתָּ לְאִישׁ
 כְּכָל־דִּרְכּוֹ אֲשֶׁר תִּדַּע אֶת־לָבוֹ כִּי־אָתָּה יָדַעְתָּ לְבָדְךָ
 אֶת־לִבְבִי כִּי־כִנִּיתִי־אֹדָם : 40 לִמְעַן יִרְאֶינָה כָּל־
 הַיָּמִים אֲשֶׁר־הֵם חַיִּים עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
 לְאֲבוֹתֵינוּ : 41 וְגַם אֶל־הַנִּבְרִי אֲשֶׁר לֹא־מַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל
 הוּא וְכֹא מֵאָרֶץ רְחוֹקָה לִמְעַן שִׁמְךָ : 42 כִּי יִשְׁמַעוּ
 אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְאֶת־יְדֶיךָ הַחֲזָקָה וְהַרְעָה הַנְּסִיגָה וְכֹא
 וְהִחַפְּלִל אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה : 43 אָתָּה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם

tout ce que t'invoquera l'étranger, afin que tous les peuples de la terre connaissent ton nom pour te craindre, comme ton peuple Israël, et pour connaître que ton nom est appelé sur cette maison que j'ai bâtie.

44. Quand ton peuple sera sorti en guerre contre son ennemi dans le chemin que tu les auras envoyés ; ils prieront à l'Éternel (tournés) vers le chemin de la ville que tu as choisie et la maison que j'ai bâtie en ton nom ;

45. Exauce du ciel leurs prières et leurs supplications, et fais-leur justice.

46. Lorsqu'ils pécheront contre toi, car il n'y a pas d'homme qui ne pèche ; lorsque tu seras irrité contre eux, et que tu les livreras devant l'ennemi qui les emmènera prisonniers dans un pays ennemi, proche ou éloigné ;

47. Et qu'ils rentrent en eux-mêmes ¹ dans le pays où ils seront captifs, lorsqu'ils reviennent et qu'ils te supplient, au pays de ceux qui les auront faits prisonniers, en disant : nous avons péché, fait des iniquités, méchamment agi ;

48. Lorsqu'ils retourneront à toi de tout leur cœur et de toute leur âme, au pays de leurs ennemis qui les auront faits prisonniers, qu'ils prieront à toi (tournés) vers le chemin de leur pays que tu as donné à leurs ancêtres, (vers) la ville que tu as choisie et la maison que j'ai bâtie à ton nom ;

49. Alors exauce du ciel, séjour de ta demeure, leur prière et leur supplication, et fais-leur justice.

50. Pardonne à ton peuple ce qu'ils auront péché contre toi, et tous les crimes qu'ils auront commis envers toi ; tu leur feras avoir miséricorde devant ceux qui les auront faits captifs, et ils auront pitié d'eux.

51. Car ils sont ton peuple et ton héritage, (eux) que tu as fait sortir de l'Égypte, du milieu du creuset de fer.

52. Puissent tes yeux être ouverts à la supplication de ton serviteur et à la supplication de ton serviteur Israël, pour les exaucer dans toutes leurs invocations à toi ;

53. Car tu les as mis à part, pour toi, comme un héritage, de tous les peuples de la terre, comme tu as parlé par ton serviteur Mosché, lorsque tu fis sortir nos ancêtres de l'Égypte, Dieu, Éternel !

מִכּוֹן שְׁכִתָּהּ וְעִשְׂתָּה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא אֱלֹהֶ הַזֶּכֶר לְמַעַן
יָדְעוּ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ אֶחָד־שִׁמָּה לִירְאָה אֹתָהּ בְּעַמָּה
יִשְׂרָאֵל וְלִדְעוֹת בִּרְשָׁמָה נִקְרָא עַל־דִּבְתֵּיהָ הַזֶּה אֲשֶׁר
בְּנוֹתָי : 44 בִּרְצָא עַמָּה לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֵי בְּדֻרָּה
אֲשֶׁר הִשְׁלַחְתָּם וְהִתְפַּלְּלוּ אֶל־יְהוָה דָּרָךְ הָעִיר אֲשֶׁר
בְּחֶרֶת בָּהּ וְהַבֵּית אֲשֶׁר־בְּנוֹתָי לְשִׁמָּה : 45 וְשָׁמְעִתָּ
הַשָּׁמַיִם אֶת־הַפִּלְתָּם וְאֶת־הַחֲנֻחַם וְעִשְׂתָּ מִשְׁפָּטָם :
46 כִּי יִחְטְאוּ־לָךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יִחְטָא וְאִנְפִּיתָ
בָּם וְנִתְּתָם לִפְנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּם שְׁבִיָּהֶם אֶל־אָרֶץ הָאוֹיֵב
רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה : 47 וְהִשְׁבִּי אֶל־לִבָּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּר־שָׁם וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֱלֹהֶ בָּאָרֶץ שְׁבִיָּהֶם לֵאמֹר
חֲטָאנוּ וְהִעֲזִינוּ רַשָּׁעֵנוּ : 48 וְשָׁבוּ אֱלֹהֶ בְּכָל־לִבָּבָם
וּבְכָל־נַפְשָׁם בָּאָרֶץ אִיְבֵיהֶם אֲשֶׁר־שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְפַּלְּלוּ
אֱלֹהֶ דָּרָךְ הָעִיר אֲרָצָם אֲשֶׁר־נִתְּחָה לְאִבּוֹתָם הָעִיר אֲשֶׁר
בְּחֶרֶת וְהַבֵּית אֲשֶׁר־בְּנוֹתָי לְשִׁמָּה : 49 וְשָׁמְעִתָּ חֲשָׁמִים
מִכּוֹן שְׁכִתָּהּ אֶת־הַפִּלְתָּם וְאֶת־הַחֲנֻחַם וְעִשְׂתָּ מִשְׁפָּטָם :
50 וְסִלַּחְתָּ לַעַמָּה אֲשֶׁר חֲטְאוּ־לָךְ וְלִכָּל פְּשָׁעֵיהֶם אֲשֶׁר
פָּשְׁעוּ־בְךָ וְנִתְּתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי שְׁבִיָּהֶם וְרַחֲמִים :
51 בִּי־עַמָּה וְנִחַלְתָּהּ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִחוּץ
סוּר הַבְּרָזִל : 52 לְהוֹיֹת עֵינֶיךָ פָּתוּחַת אֶל־הַתַּחַת
עֲבֹדָה וְאֶל־הַתַּחַת עַמָּה יִשְׂרָאֵל לְשַׁמֵּעַ אֱלֹהִים בְּכָל
קְרָאָם אֱלֹהֶ : 53 בִּירְאָתָה הִבְדֵּלְתָּם לָךְ לְנַחֲלָה
מִכָּל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּיַד מֹשֶׁה עֲבֹדָה
בְּהוֹצִיאָהּ אֶת־אֲבֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֶדְנִי יְהוָה :

¹ Littéralement, ils retournent à leur cœur.

tout ce que t'invoquera l'étranger, afin que tous les peuples de la terre connaissent ton nom pour te craindre, comme ton peuple Israël, et pour connaître que ton nom est appelé sur cette maison que j'ai bâtie.

44. Quand ton peuple sera sorti en guerre contre son ennemi dans le chemin que tu les auras envoyés ; ils prieront à l'Éternel (tournés) vers le chemin de la ville que tu as choisie et la maison que j'ai bâtie en ton nom ;

45. Exauce du ciel leurs prières et leurs supplications, et fais-leur justice.

46. Lorsqu'ils pécheront contre toi, car il n'y a pas d'homme qui ne pèche ; lorsque tu seras irrité contre eux, et que tu les livreras devant l'ennemi qui les emmènera prisonniers dans un pays ennemi, proche ou éloigné ;

47. Et qu'ils rentrent en eux-mêmes¹ dans le pays où ils seront captifs, lorsqu'ils reviennent et qu'ils te supplient, au pays de ceux qui les auront faits prisonniers, en disant : nous avons péché, fait des iniquités, méchamment agi ;

48. Lorsqu'ils retourneront à toi de tout leur cœur et de toute leur âme, au pays de leurs ennemis qui les auront faits prisonniers, qu'ils prieront à toi (tournés) vers le chemin de leur pays que tu as donné à leurs ancêtres, (vers) la ville que tu as choisie et la maison que j'ai bâtie à ton nom ;

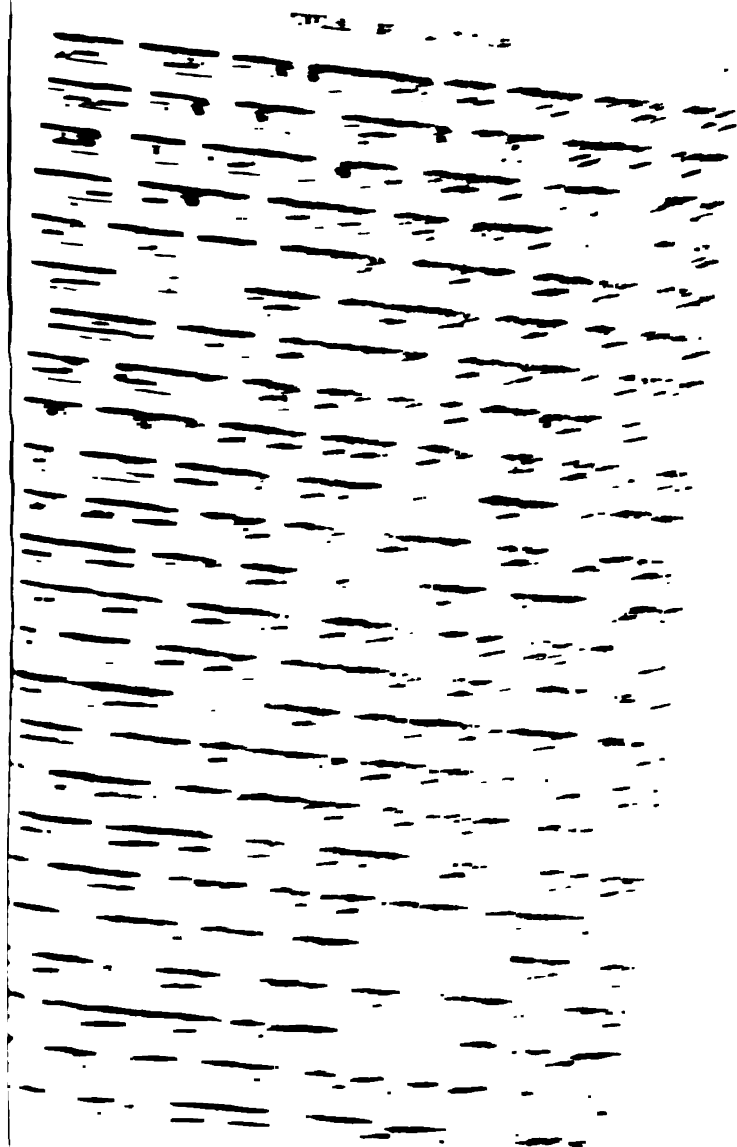
49. Alors exauce du ciel, séjour de ta demeure, leur prière, leur supplication, et fais-leur justice.

50. Pardonne à ton peuple ce qu'ils auront péché contre toi, et les crimes qu'ils auront commis envers toi ; tu leur feras avoir miséricorde devant ceux qui les auront faits captifs, et ils auront pitié d'eux.

51. Car ils sont ton peuple et ton héritage, (eux) que tu as fait sortir de l'Égypte, du milieu du creuset de fer.

52. Puissent tes yeux être ouverts à la supplication de ton serviteur et à la supplication de ton serviteur Israël, pour les écouter dans toutes leurs invocations à toi ;

53. Car tu les as mis à part, pour toi, comme un héritage, tous les peuples de la terre, comme tu as parlé par ton serviteur Mosché, lorsque tu fis sortir nos ancêtres de l'Égypte, Dieu, Éternel

tout ce que t'invoquera l'étranger, afin que tous les peuples de la terre connaissent ton nom pour te craindre, comme ton peuple Israël, et pour connaître que ton nom est appelé sur cette maison que j'ai bâtie.

44. Quand ton peuple sera sorti en guerre contre son ennemi dans le chemin que tu les auras envoyés ; ils prieront à l'Éternel (tournés) vers le chemin de la ville que tu as choisie et la maison que j'ai bâtie en ton nom ;

45. Exauce du ciel leurs prières et leurs supplications, et fais-leur justice.

46. Lorsqu'ils pécheront contre toi, car il n'y a pas d'homme qui ne pèche ; lorsque tu seras irrité contre eux, et que tu les livreras devant l'ennemi qui les emmènera prisonniers dans un pays ennemi, proche ou éloigné ;

47. Et qu'ils rentrent en eux-mêmes ¹ dans le pays où ils seront captifs, lorsqu'ils reviennent et qu'ils te supplient, au pays de ceux qui les auront faits prisonniers, en disant : nous avons péché, fait des iniquités, méchamment agi ;

48. Lorsqu'ils retourneront à toi de tout leur cœur et de toute leur âme, au pays de leurs ennemis qui les auront faits prisonniers, qu'ils prieront à toi (tournés) vers le chemin de leur pays que tu as donné à leurs ancêtres, (vers) la ville que tu as choisie et la maison que j'ai bâtie à ton nom ;

49. Alors exauce du ciel, séjour de ta demeure, leur prière et leur supplication, et fais-leur justice.

50. Pardonne à ton peuple ce qu'ils auront péché contre toi, et tous les crimes qu'ils auront commis envers toi ; tu leur feras avoir miséricorde devant ceux qui les auront faits captifs, et ils auront pitié d'eux.

51. Car ils sont ton peuple et ton héritage, (eux) que tu as fait sortir de l'Égypte, du milieu du creuset de fer.

52. Puissent tes yeux être ouverts à la supplication de ton serviteur et à la supplication de ton serviteur Israël, pour les exaucer dans toutes leurs invocations à toi ;

53. Car tu les as mis à part, pour toi, comme un héritage, de tous les peuples de la terre, comme tu as parlé par ton serviteur Mosché, lorsque tu fis sortir nos ancêtres de l'Égypte, Dieu, Éternel !

מִכּוֹן שְׂבָחָהּ וְעִשְׂיָה כָּכָל אֲשֶׁר יִקְרָא אֱלֹהֶּ הַנִּכְבֵּד לְמַעַן
יֵדְעוּ כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת־שִׁמְךָ לִירְאָה אֹתָהּ בְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל וְלִדְעוֹת בִּרְשָׁמָה נִקְרָא עַל־דְּבָרֶיהָ הַזֶּה אֲשֶׁר
בְּנִיתִי : 44 בִּרְצָא עַמְּךָ לְמַלְחָמָה עַל־אֹיְבֵי בִדְרָךְ
אֲשֶׁר הִשְׁלַחְתָּ וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיהָ דָּרָךְ הָעִיר אֲשֶׁר
בְּחִרְתָּ בָּהּ וְהַבִּית אֲשֶׁר־בְּנִיתִי לְשִׁמְךָ : 45 וְשָׁמַעְתָּ
הַשָּׁמַיִם אֶת־הַפְּלִתָם וְאֶת־הַחֲנֻחַם וְעִשְׂיָה מִשְׁפָּטָם :
46 כִּי יִחְטְאוּלָּךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יִחְטָא וְאִנְפָּה
בָּם וְנָתַתָּם לִפְנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּ שְׂבִיָּהִם אֶל־אָרֶץ הָאוֹיֵב
רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה : 47 וְהָשִׁיבוּ אֶל־לִבָּם בְּאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּרְשָׁם וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֱלֹהֶּ בְּאָרֶץ שְׂבִיָּהִם לֵאמֹר
חֲטָאנוּ וְהָעֵינִי רָשָׁעֵנוּ : 48 וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל־לִבָּבָם
וּבְכָל־נַפְשָׁם בְּאָרֶץ אֹיְבֵיהֶם אֲשֶׁר־שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְפַּלְלוּ
אֵלֶיךָ דָּרָךְ אֶרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתָּה לָאֲבוֹתָם הָעִיר אֲשֶׁר
בְּחִרְתָּ וְהַבִּית אֲשֶׁר־בְּנִיתִי לְשִׁמְךָ : 49 וְשָׁמַעְתָּ הַשָּׁמַיִם
מִכּוֹן שְׂבָחָהּ אֶת־הַפְּלִתָם וְאֶת־הַחֲנֻחַם וְעִשְׂיָה מִשְׁפָּטָם :
50 וְסִלַּחְתָּ לַעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּלָּךְ וְיָכֹל פִּשְׁעֵיהֶם אֲשֶׁר
פָּשְׁעוּ־בָךְ וְנָתַתָּם לְרַחֲמִים לִפְנֵי שְׂבִיָּהִם וְרַחֲמוּם :
51 כִּי־עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם מִתּוֹךְ
כּוֹר הַבְּרָזִל : 52 לְהוֹיֹת עֵינֶיךָ פָּתוּחַת אֶל־הַחַנּוּחַ
עֲבֹדָה וְאֶל־הַחַנּוּחַ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְעַת אֱלֹהִים בְּכָל
קְרָאָם אֵלֶיךָ : 53 כִּי־אֵתָּח הַבְּדִלְתָּם לָךְ לְנַחֲלָה
מִכָּל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּיַד מֹשֶׁה עֲבֹדָה
בְּהוֹצִיאָהּ אֶת־אֲבֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם אֶרֶץ הָעוֹרָה :

¹ Littéralement, ils retournent à leur cœur.

54. Lorsque Schlômô eut achevé d'implorer l'Éternel par cette prière et supplication, il se leva de devant l'autel de l'Éternel, où il s'était agenouillé sur ses genoux, et les mains étendues vers le ciel,

55. Il se leva, et bénit toute l'assemblée d'Israël, à haute voix, en disant :

56. Béni soit l'Éternel qui a donné du repos à son peuple Israël, ainsi qu'il a dit; il n'est pas tombé (à terre) une parole de toute la bonne parole qu'il a dite par Mosché son serviteur.

57. Que l'Éternel notre Dieu soit avec nous, comme il a été avec nos ancêtres, qu'il ne nous abandonne pas et ne nous délaisse pas;

58. Pour faire incliner nos cœurs vers lui, pour que nous puissions marcher dans ses voies, observer ses commandemens, ses statuts, ses jugemens, qu'il a ordonnés à nos ancêtres;

59. Et que mes paroles, par lesquelles j'ai supplié devant l'Éternel, soient proches à l'Éternel, notre Dieu, jour et nuit, pour exécuter le jugement de son serviteur et le jugement de son peuple Israël, l'affaire du jour en son jour.

60. Afin que tous les peuples de la terre sachent que l'Éternel est Dieu; il n'y en a point d'autre.

61. Votre cœur sera entier avec l'Éternel notre Dieu, pour marcher selon ses statuts et pour observer ses commandemens, comme en ce jour.

LA FEMME HÉROÏQUE.

(Prov. ch. 31, v. 10, jusqu'au v. 31.)

10. Une femme héroïque ¹ qui (la) trouvera? au-delà des perles est son prix.

11. En elle se confie le cœur de son mari, et la dépouille ² ne lui manquera pas.

12. Elle lui procure du bien, et non du mal, tous les jours de sa vie.

13. Elle recherche la laine et le lin, et exécute au gré de ses mains.

54 וַיְהִי כְּבָלוֹת שְׁלֹמֹה לְהַתְּפִיל אֶל־יְהוָה אֶת כָּל־הַתְּפִלָּה
וְהַתְּחִנָּה הַזֹּאת קָם מִלִּפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה מִכְרָע עַל־בְּרָכָיו
וּבְכָפָיו פָּרְשׂוֹת הַשָּׁמַיִם : 55 וַיַּעֲמֹד וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל־קְהֵל
יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר : 56 בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן
מִנְחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר דָּבָר לֹא־נָפַל דָּבָר אֶחָד
מִכָּל דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר דָּבָר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ : 57 וַיְהִי
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ אֲלִיעֲזָבֵנוּ
וְאֲלִיטָשְׁנוּ : 58 לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לִלְכֹּת בְּכָל־
דְּרָכָיו וּלְשֹׁמֵד מִצֻּחוֹ וּחֲקָיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־
אֲבוֹתֵינוּ : 59 וַיְהִי דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנִיתִי לִפְנֵי
יְהוָה קְרִבִּים אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת
מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים בְּיוֹמוֹ :
60 לְמַעַן בָּרֹעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
אֵין עוֹד : 61 וַיְהִי לְבַבְכֶּם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לִלְכֹּת בְּחֻקָּיו וּלְשֹׁמֵד מִצֻּחוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה :

אשת חיל

משלי ל"א ' עד ל"א

- 10 אִשְׁת־חַיִל מִי יִמְצָא וְרֹחַק מִפְּנִינִים מִכְרָה :
- 11 בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלָל לֹא יַחְסֹר :
- 12 גָּמְלָהּ טוֹב וְלֹא־דָע כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ :
- 13 יִרְדָּשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים וַחֲעֹשׂ בַּחֲפִץ כַּפֶּיהָ :

¹ חיל Signifie *force*, *vertu*, *héroïsme*, etc., et les adjectifs, venant de ces substantifs, sont aussi exprimés par ce mot, quand il vient en régime; toute la peinture anivante me parait convenir à la femme vraiment vertueuse, à la femme héroïque : *vertu*, comme *virtus*, exprime l'idée de force; la force de caractère est nécessaire à l'exercice de la vertu.

² *Le profit.*

14. Semblable aux vaisseaux du marchand, elle amène de loin son pain.

15. Elle se lève, il est encore nuit, donne la nourriture à sa maison et la tâche à ses filles.

16. Elle médite (l'acquisition) d'un champ et l'achète; du fruit de ses mains elle plante une vigne.

17. Elle ceint de vigueur ses reins et fortifie ses bras.

18. Elle comprend ¹ que son trafic est profitable, la nuit sa lumière ne s'éteint pas.

19. Elle met ses mains à la quenouille, et les paumes (de ses mains) saisissent le fuseau.

20. Elle tend la paume (de ses mains) au pauvre, et étend ses mains vers le nécessiteux.

21. Elle ne craint rien pour sa maison ² de la neige, car toute sa maison est vêtue de doubles vêtements ³.

22. Elle se fait des couvertures; son vêtement est de lin et de pourpre.

23. Son mari est connu aux portes ⁴, lorsqu'il siège avec les anciens du pays.

24. Elle fait du linge et le vend; elle fournit des ceintures au Kénaânéen ⁵.

25. La force et la magnificence (voilà) son vêtement; elle sourit (à l'approche) de son dernier jour ⁶.

26. Sa bouche s'ouvre avec sagesse, la doctrine de la bienfaisance (est) sur sa langue.

27. Elle contemple le train de sa maison, elle ne mange pas le pain de la paresse.

28. Ses filles se lèvent et la disent heureuse, son mari (aussi) la loue.

29. Plusieurs filles ont agi courageusement; toi, tu les surpasses toutes.

30. Trompeuse est la grâce, vaine la beauté; une femme craignant Dieu, celle-ci sera louée.

31. Donnez-lui du fruit de sa main, et qu'aux portes ses actions la glorifient.

- 14 הָיְתָה כְּאֵנוֹחַ סוֹחֵר מִמֶּרְחֶק הָבִיא לַחֲמָה :
 15 וְהָקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתֵּחֵן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחָק לְנַעֲרֹתֶיהָ :
 16 וּמָמָה שָׂדֶה וַתִּקְחֶנּוּ מִפְּרִי כִפֶּיהָ נִטְעָה פָּרִים :
 17 חֲגֹרֶה בְּעוֹז מַחֲנֶה וַתֵּאֱמֶן זְרוּעֹתֶיהָ :
 18 טַעֲמָה כְּרִטוֹב סוֹחֶה לֹא־יִכְבֶּה בַּלַּיְלָה נָהָה :
 19 יָדֶיהָ שְׁלָחָה בְּיִשׁוּר וּבְכִפֶּיהָ תָּמְכִי פֶלֶךְ :
 20 כִּפָּה פֶּרֶשָׁה לַעֲנִי וַיִּדְּהָ שְׁלָחָה לְאֲבִיוֹן :
 21 לֹא־חִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לִבֶּשׂ שָׁנִים :
 22 מִרְבֵּי־עֲשָׂתָהּ לָהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבִישָׁהּ :
 23 נִדְּעָה בְּשָׁעָרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְרוֹ עִם־זִקְנֵי־אֶרֶץ :
 24 סָרִין עֲשָׂתָהּ וַתִּמְכֹּר וַחֲגוּר נִתְּנָה לַכֶּנְעָנִי :
 25 עוֹדֶת־הָרָד לְבִישָׁהּ וַתִּשְׁחָק לְיוֹם אַחֲרוֹן :
 26 פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָהּ וַתּוֹרֶת־חֶסֶד עַל־לִשְׁנָהּ :
 27 צוּפָהּ הִלְכּוֹת בֵּיתָהּ וּלְחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֵל :
 28 קָמוּ בָנֶיהָ וַיֵּאֱשֻׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלֶהָ :
 29 רַבּוֹת כְּבוֹד עָשׂוּ חַיִּל וְאֵת עֲלִית עַל־כָּלָנָה :
 30 שָׁקָר הָחַן וְהַבֵּל הֵפִי אִשָּׁה יִרְאַת־יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל :
 31 תִּגְדֹּלָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ וַיְהַלְלֶהָ בְּשָׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ :

¹ Littéralement, *elle goûte*.

² *Sa famille*.

³ C'est l'opinion d'*Eichel*, comme s'il y avait שְׁנַיִם *deux*; d'autres traduisent par *révue d'écarlate*.

⁴ *A la maison commune*. Chez les Hébreux toutes les assemblées se tenaient aux portes de la ville.

⁵ *Au marchand*.

⁶ Littéralement, *le dernier jour*.

PSAUME I.

1. Heureux l'homme qui ne marche pas selon le conseil des méchants, ne s'arrête pas dans la voie des pécheurs, et ne s'assied pas dans la demeure des railleurs;

2. Il ne trouve son plaisir que dans la doctrine de l'Éternel, et dans sa doctrine il médite jour et nuit.

3. Il sera comme l'arbre planté sur les plages des eaux, qui donne son fruit dans son temps, et dont le feuillage ne se flétrit pas; tout ce qu'il produira réussira.

4. Il n'en est point ainsi des méchants; mais (ils seront) comme la paille légère que disperse le vent.

5. C'est pourquoi les méchants ne subsisteront pas dans le jugement, ni les pécheurs dans la réunion des justes.

6. Car l'Éternel connaît ¹ la voie des justes, mais la voie des méchants périra ².

PSAUME CXI.

1. Halelouia! Je veux louer le Seigneur de tout mon cœur, dans le conseil des justes et dans la réunion.

2. Grandes sont les œuvres de l'Éternel, adaptées à toutes leurs destinations.

3. La majesté et la beauté (sont) son ouvrage, et sa justice dure toujours.

4. Il a établi un souvenir à ses merveilles, le miséricordieux et plein de grâce, l'Éternel.

5. Il donne l'entretien à ceux qui le craignent; il se rappelle éternellement son alliance.

6. Il a annoncé à son peuple la force de ses œuvres, pour leur donner l'héritage des nations.

7. Les œuvres de ses mains sont la vérité et le jugement; véritables sont tous ses commandemens;

8. Soutenus pour toujours, éternellement exécutés avec vérité et droiture.

תחלים א

- 1 אֲשֶׁר־הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רָשָׁעִים וּבְדֶרֶךְ
חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֶׁב לָצִים לֹא יָשָׁב :
- 2 כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וּלְיָלָה :
- 3 וְהָיָה בְּעֵץ שְׂחֹל עַל פִּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִהְיֶה בְּעֵרְוֹ
וְעָלָהּ לֹא יִבּוֹל וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ :
- 4 לֹא כֵן הָרָשָׁעִים כִּי אִם בְּמִץ אֲשֶׁר הִרְפֵּנוּ רוּחַ :
- 5 עַל כֵּן לֹא יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפַּט וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים :
- 6 כִּי יִדְעֶה יְהוָה דֶּרֶךְ צְדִיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד :

תחלים קי"א

- 1 הִלְלוּ יְהוָה אֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה :
- 2 גְּדִלִים מַעֲשֵׂה יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל־חַפְצֵיהֶם :
- 3 חוֹד וְהִדְר פֶּעַל וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לְעַד :
- 4 זִכֹּר עֲשֵׂה לְנַפְלָאֲתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה :
- 5 מִדָּרַךְ נָחַן לִירָאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ :
- 6 כֹּחַ מַעֲשָׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לָחֵת לָהֶם נִחְלָה גּוֹיִם :
- 7 מַעֲשֵׂא יְדֵיו אֲמַת וּמִשְׁפַּט נְאֻמָּנִים כָּל־פִּקְדֹתָיו :
- 8 סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשִׂימֵם בְּאַמַּת וְיִשָּׁר :

¹ ידע Signifie *connaître et favoriser*, voy. Gen. ch. 18, v. 19.

² דרך *Voie*, est quelquefois du féminin, et le verbe אבד au *Kal* est intransitif.

9. Il a envoyé la délivrance à son peuple , a ordonné pour toujours son alliance , lui dont le nom est saint et redoutable.

10. Le commencement de la sagesse est la crainte de Dieu , intelligence bonne à ceux qui la pratiquent ; sa louange demeure éternellement.

PSAUME CXL.

1. Halelonia ! Heureux l'homme craignant l'Éternel , désirant beaucoup ses commandemens.

2. Sa postérité sera puissante sur la terre , génération de justes , elle sera bénie.

3. Le superflu et la richesse (sont) dans sa maison ; sa bien-faisance subsistera toujours.

4. Dans l'obscurité il fait rayonner la lumière pour les justes , le miséricordieux , plein de grâce , et le juste.

5. Il est bon , l'homme qui a compassion et qui prête , qui détermine ses paroles avec équité ;

6. Car il ne chancellera jamais ; un souvenir éternel est le juste ;

7. Il ne craindra pas de mauvaises nouvelles ; son cœur raffermi est confiant en Dieu.

8. Son cœur, (bien) appuyé , ne craindra rien , jusqu'à ce qu'il voie (le triomphe) sur ses adversaires.

9. Il répand , donne aux nécessiteux , sa justice dure toujours , sa tête ¹ s'élève avec gloire.

10. Le méchant le voit , et en aura du dépit ; il grince des dents et dépérit ² ; le désir des méchants périra.

PSAUME CXXXVII.

1. Près les fleuves de Babylone là nous étions assis , et nous pleurions en nous souvenant de Sion.

2. Au milieu des saules nous suspendîmes nos harpes.

- 9 פִּדְיוֹת שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּיָדוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ :
 10 רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שִׁכְלֵי טוֹב לְכָל־עֲשֵׂיהֶם
 הִחֲלֹתוֹ עֲמֻדָּת לְעַד :

תהלים קי"ב

- 1 הִלְלוּ יְהוָה אֱשֶׁר־יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפֵץ מֵאֵד :
 2 גִּבּוֹר בְּאַרְצֵן יְהוָה זֶרְעוֹ דּוֹר וָדוֹר יִשְׁרִים וְיִכָּרֶה :
 3 הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וַיִּדְקֹתוּ עֲמֻדָּת לְעַד :
 4 זָרַח בְּחֹשֶׁךְ אֹדֶר לְיִשְׁרִים חֲנוּן וְרַחוּם וַיִּצְדִּיק :
 5 טוֹב אִישׁ חֲנוּן וּמִלֵּוָּה וְכֹלֵל דִּבְרָיו בְּמִשְׁפָּט :
 6 כִּי לְעוֹלָם לֹא יִפּוֹט לְזִכֹּר עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק :
 7 מִשְׁמֹעֶה רָעָה לֹא יִירָא נֶכּוֹן לִבּוֹ בְּטַח בְּיְהוָה :
 8 סִמְךָ לִבּוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּצִוּיוֹ :
 9 פֹּדֶר גִּרְזֵן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֻדָּת לְעַד קִרְנוֹ
 תִּרְחֹם בְּכִבּוֹד :
 10 רִשְׁעֵי יִרְאֵה וְכַעַס שְׁנֵי יְחֹרֵק וְנֶמֶס תִּאֲזֹת רִשְׁעִים וְאֶבֶר :

תהלים קל"ז

- 1 עַל נִחְרוֹת בָּבֶל שֵׁם יִשְׁכְּנוּ גַם בְּבֵיתוֹ בְּזִכְרֵנוֹ אֶת־צִיּוֹן :
 2 עַל עֲרֻבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּפִאֲרוֹתֵינוּ :

¹ Littéralement, *corne*.² Littéralement, *se fond*.

3. Car là nos vainqueurs nous demandèrent des cantiques, et nos ravisseurs des chants de joie ¹. Chantez-nous un des chants de Sion.

4. Comment chanterions-nous les cantiques de l'Éternel sur une terre étrangère?

5. Si je t'oublie, ô Jérusalem ! que ma droite m'oublie.

6. Que ma langue s'attache à mon palais si je ne me rappelle de toi, si je n'exalte Jérusalem au-dessus de ma plus grande joie ².

7. Souviens-toi, Éternel, pour les fils d'Édome, du jour de Ierouschalaïme (Jérusalem) ! (eux) qui disaient : détruisez ³, détruisez, jusqu'à ses fondemens.

8. Fille de Babel la dévastée, heureux celui qui te paiera ta rémunération de ce que tu nous as causé ⁴ !

9. Heureux celui qui s'emparera de tes jeunes enfans, et les brisera contre le rocher !

(Nomb., ch. 6, v. 22.)

22. L'Éternel parla à Mosché, en disant :

23. Parle à Aharone et à ses fils, en disant : ainsi vous bénirez les enfans d'Israël ; dis-leur :

24. Que l'Éternel te bénisse et te conserve.

25. Que l'Éternel éclaire sa face vers toi, et qu'il te soit miséricordieux.

26. Que l'Éternel porte sa face vers toi, et qu'il te donne la paix.

(Malachie, ch. 2, v. 10.)

10. N'est-il pas un seul père pour nous tous ? n'est-ce pas un seul Dieu qui nous a créés ? Pourquoi serions-nous perfides l'un envers l'autre, pour profaner l'alliance de nos ancêtres ?

3 כִּי שָׁם שְׂאֵלָנוּ שׁוֹבֵינֵנוּ דְבַר שִׁיר וְחֻלָּלָנוּ שְׂמֵחָה
שִׁירֵנוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן :

4 אֵיךְ נָשִׁיר אֶת־שִׁיר יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכֶד :

5 אִם־אֲשַׁכְּחֶךָ יִירוּשָׁלַם הִשְׁכַּח יְמִינִי :

6 הַדְּבַק לִשְׁוֵנִי לַחֲכִי אִם־לֹא אֲזַכְּרִי אִם־לֹא אֶעֱלֶה
אֶת יִירוּשָׁלַם עַל־רֹאשׁ שְׂמֵחָתִי :

7 זָכֵר יְהוָה לִבְנֵי אֲדוֹם אֵת יוֹם יִירוּשָׁלַם הַאֲמָרִים עָרוֹ
עָרוֹ עַד הַיּוֹסֹד בָּה :

8 בַּת בָּבֶל הַשְׁדִּידָה אֲשֶׁר שִׁשְׁלָם לָךְ אֵת גְּמוּלָךְ
שְׂגֻמָּלָה לָנוּ :

9 אֲשֶׁר שִׁיאָחוּ וְנִפֵּץ אֵת עֹלְלֶיךָ אֶל הַפֶּלַע :

במדבר ו' כ"ב

22 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : 23 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן

וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבַרְכּוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם :

24 יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ : 25 יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ

וַיַּחַנֶּךָ : 26 וַיֵּשֶׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שָׁלוֹם :

מלאכי ב' י'

הֲלֹא אֲב אֶחָד לְכָלֵנוּ הֲלֹא אֵל אֶחָד בְּרָאֵנוּ מִדּוֹעַ נִבְגֵּד
אִישׁ בְּאָחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ :

¹ Littéralement, la joie.

² Littéralement, la tête de ma joie.

³ Littéralement, mettre à nu.

⁴ גְּמוּלָה signifie rémunération; גְּמֹלֵה faire, causer du bien à quelqu'un.

IESCHAHOU (Isaïe), ch. 1.

1. Vision de Ieschafhou, fils d'Amotz, qu'il vit sur Iehouda (Juda) et Ierouschalaïme (Jérusalem), aux jours d'Ouziahou (Hosias), de Ietham (Jotham), d'Achaz (Achas), Ie'heskiahou (Ezéchias), rois de Iehouda.

2. Entendez, cieux ; prête l'oreille, ô terre, car l'Éternel parle : j'ai nourri¹ et élevé des enfans, et eux, ils se sont révoltés contre moi.

3. Le bœuf connaît son acquéreur, l'âne la crèche de son maître ; Israël ne comprend rien, mon peuple n'est point intelligent.

4. Malheur ! nation pécheresse, peuple lourd d'iniquités, graine de pervers, enfans destructeurs ! Ils ont abandonné l'Éternel, irrité le saint d'Israël, reculé en arrière.

5. Sur quoi vous frapperait-on encore, vous qui persévérez dans la défection ? toute tête est livrée à la souffrance, et tout cœur est en douleur.

6. De la plante du pied jusqu'à la tête il n'y a rien d'intègre, lésion, meurtrissure et plaie suppurante, non bandés, non pansés, non adoucis par l'huile.

7. Votre pays (devenu) une solitude, vos villes consumées par le feu ; vos terres, devant vous des barbares les consomment ; solitude comme une subversion de barbares.

8. Elle est restée, la fille de Tsione (Sion), comme une cabane dans un vignoble, comme un gîte dans une maisonnière, comme une ville conquise.

9. Si l'Éternel Tsebaôth ne nous eût conservé un faible rejeton, nous serions comme Sedome, à Amôrâ nous ressemblerions.

10. Entendez la parole de l'Éternel, princes de Sedome ; prête l'oreille à la doctrine de notre Dieu, peuple d'Amôrâ.

11. Que me fait à moi la multitude de vos sacrifices ? dit l'Éternel ; je suis rassasié d'holocaustes de bœufs, de graisse de veaux gras ; le sang des taureaux, des brebis, ni des boucs, je n'en désire point.

12. Lorsque vous venez pour paraître devant ma face, qui demande cela de vous, que vous imprimiez vos pas sur mes parvis ?

13. Ne continuez plus d'apporter d'offrande trompeuse, l'encens m'est une abomination ; néoménie, schabbath, et annonce de convocation : je ne puis (supporter) l'iniquité et les fêtes.

14. Vos néoménies, vos jours de fêtes, mon âme (les) hait, ils me sont à charge ; je suis las de porter.

ישעיהו א'

1 חֲזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר חָזָה עַל־יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם
 בְּיָמֵי עֲזִיקָהוּ יִחְזָק וְיִחְזַקְהוּ מַלְכֵי יְהוּדָה : 2
 שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהָאָרֶץ אֲרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֶּר בָּנִים גְּדָלְהוּ
 וְחִמְמִתִּי הֵם פִּשְׁעוּ כִּי : 3 יָדַע שׁוֹר קִנְיָהוּ וְחִמְרָא אֲבוֹס
 בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עָמִי לֹא הִרְבּוּנָן : 4 הוּא גֹזֵל
 חֵטָא עִם כְּבֹד עוֹן יָדַע מִדַּעִים בָּנִים מִשְׁחָדִים עֲזָבוּ אֶת־
 יְהוָה נֶאֱמָרוּ אֶת־קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל נִזְרוּ אַחֲרָי : 5 עַל מַה
 חָבִי עוֹד וְחֹסִיפִי סָרָה כָּל־דָּאשׁ לַחֲלִי וְכָל־לֵבָב רֵחִי :
 6 מִכָּה רָגַל וְעַד רֹאשׁ אֵידָבוּ מֵהֶם פָּצַע וְחִבּוּדָה וּמִכָּה
 טָרְדָה לֹא־זָרוּ וְלֹא חִבְּשׁוּ וְלֹא רִכְבּוּ בַשָּׁמַיִם : 7 אֲרַצְכֶם
 שָׁמְמָה עֵרִיכֶם שָׁרְפוֹת אֵשׁ אֲרַמְתְּכֶם לִנְגְדְכֶם זָרִים אֲכָלִים
 אֶתְּהָ וְשָׁמְמָה כְּמוֹ־פֶכֶת זָרִים : 8 וְנִוְתָרָה בַחֲצֵצִיָן
 כְּסִפָּה בְּכָרִם בְּמִלּוֹנָה בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נִצּוּרָה : 9 לֹא־לִי
 יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שְׁרִיד כְּמַעֲט כְּסִידִים חִינּוּ לַעֲמֻדָה
 דָּמִינוּ : 10 שָׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה קִצְיָנֵי סִדּוֹם הָאֻזֵּינוּ הוֹתֵר
 אֶלְהֵינוּ עִם עַמָּה : 11 לְמַה לִּי רִבְיֹחֵיכֶם יֹאמֶר
 יְהוָה שִׁבְעִתִּי עֲלֹת אֵילִים וְהִלֵּב מְרִיאִים וְדָם פָּרִים
 וּכְבָשִׁים וְעֹתוּדִים לֹא חִפְצֹתִי : 12 כִּי תִבְאוּ לִרְאוֹת פָּנֵי
 מִדְּבָרֶשׁ זֹאת מִיִּדְכֶם רֶמֶס חֲצִירִי : 13 לֹא חֹסִיפִי הִבִּיא
 מִנְחַת־שָׂאָה קִטְרֵת הוֹעֵבָה הִיא לִי חֹדֶשׁ וְשִׁבְתָּ קוֹרָא
 מִקְרָא לֹא־אֵכָל אֵין וְעַצְרָה : 14 חֲדָשִׁיכֶם וּמַעֲרִיכֶם
 שְׁנָאָה נִפְשִׁי הִיוּ עָלִי לְטָרָח נִלְאִיתִי נִשָּׂא : 15 וּבִפְרֹשְׁכֶם

¹ Littéralement, j'ai fait grandir.

15. Et lorsque vous étendez vos mains , je détourne mes yeux de vous ; quand même vous multiplieriez la prière , je n'écoute pas , vos mains sont remplies de sang.

16. Lavez-vous , purifiez-vous , ôtez de devant mes yeux la méchanceté de vos actions , cessez de mal faire.

17. Apprenez à bien faire , recherchez le droit , protégez l'opprimé ; faites droit à l'orphelin , et plaidez pour la veuve.

18. Allons donc ! discutons , dit l'Éternel. Quand vos péchés sont comme l'écarlate , deviendront-ils blancs comme la neige ? s'ils sont rouges comme la pourpre , deviendront-ils comme la laine ?

19. Si vous avez de la bonne volonté , et si vous écoutez , vous mangerez la moelle ¹ du pays.

20. Mais si vous vous y refusez , et que vous soyez récalcitrans , le glaive vous mangera , car la bouche de l'Éternel a parlé.

21. Ah ! comme est devenue une prostituée la cité fidèle ! Remplie de justice , le droit y demeurait , et maintenant des assassins !

22. Ton argent est devenu scorie , ton vin est coupé ² d'eau.

23. Tes princes sont rebelles , des bandes de voleurs , tous aimant les dons corrupteurs , poursuivant les présens ; ils ne font pas droit à l'orphelin , et la cause de la veuve ne vient pas jusqu'à eux.

24. C'est pourquoi , prononce le Seigneur , l'Éternel Tsebaôth , le Fort d'Israël , malheur ! J'aurai satisfaction de mes adversaires , et je me vengerai de mes ennemis.

25. Je tournerai ma main contre toi ; j'affinerai tes scories comme un (métal) pur , et j'enlèverai tout ton plomb.

26. Je rétablirai tes juges comme auparavant , tes conseillers comme au commencement , après cela tu seras appelée ville de la justice , cité fidèle.

27. Tsione sera délivrée par le droit , et ses captifs par la justice.

28. Mais la ruine (atteindra) les coupables et les pécheurs ensemble ; ceux qui abandonnent l'Éternel périront.

29. Car on aura honte des bocages que vous avez désirés ; on se cachera de honte des jardins que vous avez choisis.

30. Lorsque vous serez comme un chêne à feuillage fané , comme un jardin qui n'a pas d'eau ;

31. Le puissant sera de l'étaupe , son agent une étincelle ; ils s'enflamment ; personne n'éteint.

בְּפִיכֶם אֲעֵלִים עֵינִי מִכֶּם גַּם בִּי־חֲרָבוֹ הַפֹּלָה אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ
 יָדִיכֶם דְּמִים מִלֵּאֵי: 16 רָחֲצוּ הַיָּבֵי הַסִּירִי רָע מֵעַלְלֵיכֶם
 מִגֵּגֶד עֵינִי חֲדָלִי הָרָע: 17 לְמַדִּי הַיֵּטִב דְּרָשׁוּ מִשְׁפָּט
 אֲשֶׁרִי חֲמוּץ שִׁפְטֹו יַחֲוֹם רִיבֹו אֶלְמֶנָה: 18 לְכִרְנָא
 וְנִכְחָה יֹאמֶר יְהוָה אִם־יִהְיֶה חֲטָאֵיכֶם בְּשָׁנִים בְּשָׁלָג
 יִלְבִּינוּ אִם־יִאֲדִימוּ בְּחֹלֶעַ בְּצֶמֶר יִהְיֶה: 19 אִם־הֵאָבִו
 וְשִׁמְעֻתָם טוֹב הָאָרֶץ הָאֹכֶלִי: 20 וְאִם־חֲמָאֲנִי וּמְרִיתָם
 חָרִב הָאֹכֶלִי כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר: 21 אֵיכָה הֵיחָה לִוְנָה
 קָרִידָה נֶאֱמָנָה מִלֵּאֵי מִשְׁפָּט צֶדֶק יִלֵּן בָּהּ וְעֵתָה מְרֻצָּחִים:
 22 כִּסְפָּה הָיָה לְסִינִים סִבְאָה מְחֹל בְּמִים: 23 שְׂרִיד
 סוֹדֵרִים וְחֲכָרִי גִנְבִים כָּלוּ אֶתְכֶם שְׁחָד וְרִדָּה שְׁלֵמִים
 יַחֲוֹם לֹא יִשְׁפֹּט וְרִיב אֶלְמֶנָה לֹא־יָבֹוא אֲלֵיהֶם: 24 לֵבָן
 נֹאם הָאֲדוֹן יְהוָה צִבְאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל הוּא אֲנִיחָם מִצָּרִי
 וְאֶנְקָמָה מֵאוֹיְבָי: 25 וְאִשִּׁיבָה יָדִי עָלֶיךָ וְאֶצְרֶךָ בְּכַר
 סִינְךָ וְאֶסִּירָה כָּל־כְּדִילְךָ: 26 וְאִשִּׁיבָה שִׁפְטְךָ בְּכִרְאִשְׁנָה
 וְעֵצֶיךָ בְּבִתְחָפָה אַחֲרֵיכֶן יִקְרָא לָךְ עִיר הַצֶּדֶק קָרִידָה
 נֶאֱמָנָה: 27 צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְרָה וְשִׁבְיָה בְּצֶדֶקָה: 28
 וְשֹׁכֵר פִּשְׁעִים וְחֲטָאִים יַחְדּוֹ וְעֹזְבֵי יְהוָה יָכֻלוּ: 29 כִּי
 יִבְשׁוּ מְאִילִים אֲשֶׁר חֲמָדָתָם וְחֲחֹפְרֵי מִהְגֵּנוֹרָה אֲשֶׁר
 בְּחֹרָתָם: 30 כִּי תַחְיוּ כִּאֲלֵה נִבְלָת עֲלֶיהָ וְכִנְנָה אֲשֶׁר
 מִים אֵין לָהּ: 31 יְהוָה הַחֶסֶן לִנְעֻרָת וּפְעֻלֹו לְנִעְוָן
 וּבְעֵרֵי שְׁנֵיהֶם יַחְדּוֹ וְאֵין מִכְבָּה:

¹ Litt. *le mieux de la terre*, ce que la terre produit de meilleur.

² סבא Nom poétique du vin. (Gesenius.)

NOMS DE NOMBRES CARDINAUX.

	Féminin.	Masculin.	
un, une.	אַחַת אַחַת	אֶחָד אֶחָד	א 1
deux.	שְׁתֵּי שְׁתֵּי עֶשְׂרִי	שְׁנַיִם שְׁנַיִם	ב 2
trois.	שְׁלֹשׁ (שְׁלֹשׁ)	שְׁלֹשָׁה שְׁלֹשָׁה	ג 3
quatre.	אַרְבַּע אַרְבַּע	אַרְבַּעַה אַרְבַּעַה	ד 4
cinq.	חֲמִשׁ חֲמִשׁ	חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה	ה 5
six.	שֵׁשׁ (שֵׁשׁ)	שֵׁשָׁה שֵׁשָׁה	ו 6
sept.	שִׁבְעַ שִׁבְעַ	שִׁבְעָה שִׁבְעָה	ז 7
huit.	שְׁמֹנֶה שְׁמֹנֶה	שְׁמֹנֶה שְׁמֹנֶה	ח 8
neuf.	הַשָּׁעַ הַשָּׁעַ	הַשָּׁעָה הַשָּׁעָה	ט 9
dix.	עֶשֶׂר עֶשֶׂר	עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה	י 10
onze.	אַחַת עֶשְׂרֵה — עֶשְׂרִי	אֶחָד עֶשֶׂר עֶשְׂרִי עֶשֶׂר	יא 11
douze.	— שְׁתֵּים	— שְׁנַיִם עֶשֶׂר	יב 12
treize.	שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה	שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר	יג 13
quatorze.	אַרְבַּע עֶשְׂרֵה	אַרְבַּעַה עֶשֶׂר	יד 14
quinze.	חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה	חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר	טו 15
seize.	שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה	שֵׁשָׁה עֶשֶׂר	טז 16
dix-sept.	שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה	שִׁבְעָה עֶשֶׂר	יז 17
dix-huit.	שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה	שְׁמֹנֶה עֶשֶׂר	יח 18
dix-neuf.	הַשָּׁעַ עֶשְׂרֵה	הַשָּׁעָה עֶשֶׂר	יט 19

cent.	מֵאָה	100	ק	vingt.	עֶשְׂרִים	20	כ
deux cents.	מֵאָתַיִם	200	ר	trente.	שְׁלֹשִׁים	30	ל
trois cents.	שְׁלֹשׁ מֵאוֹת	300	ש	quarante.	אַרְבָּעִים	40	מ
quatre cents.	אַרְבַּע מֵאוֹת	400	ת	cinquante.	חֲמִשִּׁים	50	נ
mille.	אַלֶּף	1000		soixante.	שִׁשִּׁים	60	ס
deux mille.	אַלְפִים	2000		soixante-dix.	שִׁבְעִים	70	ע
trois mille.	שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים	3000		quatre-vingt.	שְׁמֹנִים	80	פ
quatre mille.	אַרְבַּעַת אֲלָפִים	4000		quatre-vingt-dix.	תְּשַׁעִים	90	צ
dix mille.	רִבְעָא רִבְבָּה	10000					

NOMS DE NOMBRES ORDINAUX.

Féminin.		Masculin.	
la première.	רִאשׁוֹנָה	le premier.	רִאשׁוֹן
la seconde.	שֵׁנִיָּה	le second.	שֵׁנִי
la troisième.	שְׁלִישִׁית	le troisième.	שְׁלִישִׁי
la quatrième.	רְבִיעִית	le quatrième.	רְבִיעִי
la cinquième.	חֲמִישִׁית	le cinquième.	חֲמִישִׁי
la sixième.	שִׁשִּׁית	le sixième.	שִׁשִּׁי
la septième.	שְׁבִיעִית	le septième.	שְׁבִיעִי
la huitième.	שְׁמִינִית	le huitième.	שְׁמִינִי
la neuvième.	תְּשַׁעִית	le neuvième.	תְּשַׁעִי
la dixième.	עֲשָׂרִית	le dixième.	עֲשָׂרִי

NOMS DE NOMBRES PARTITIFS.

le septième.	שְׁבִיעִית	la moitié.	חֲצִי, מִחְצִית
le huitième.	שְׁמוֹנִית	le tiers.	שְׁלִישִׁית
le neuvième.	הַשְּׁעִית	le quart.	רְבִיעִית
le dixième.	עֲשָׂרִית	le cinquième.	חֲמִישִׁית
		le sixième.	שִׁשִּׁית

NOMS DES MOIS.

Correspond à

Avril.	nissane.	נִיסָן	חֹדֶשׁ הַרְאֵשׁוֹן .	1 ^{er} mois.
mai.	yar.	יָאִיר	חֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי .	2 ^e mois.
juin.	sivane.	סִיוָן	חֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי .	3 ^e mois.
juillet.	tamoúz.	תַּמּוּז	חֹדֶשׁ הָרְבִיעִי .	4 ^e mois.
août.	ab.	אָב	חֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי .	5 ^e mois.
septembre.	éloúl.	אֶלּוּל	חֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי .	6 ^e mois.
octobre.	tischri.	תִּשְׁרִי	חֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי .	7 ^e mois.
novembre.	mar'heschvane.	מַרְחֶשְׁוֹן	חֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי .	8 ^e mois.
décembre.	kislav.	כֶּסֶלִיו	חֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי .	9 ^e mois.
janvier.	tebeth.	טֵבֶת	חֹדֶשׁ הָעֲשָׂרִי .	10 ^e mois.
février.	sch'bhath.	שֶׁבַת	חֹדֶשׁ הָאֶחָד עָשָׂר .	11 ^e mois.
mars.	adar.	אֲדָר	חֹדֶשׁ הַשֵּׁנִים עָשָׂר .	12 ^e mois.

VOCABULAIRE

DES MOTS LES PLUS USUELS.

1. De Dieu et de la Religion.

יְיָ l'Éternel.

אֱלֹהִים, אֵל Dieu.

שְׁרֵי Tout-Puissant.

בּוֹרֵא Créateur.

קָדוֹשׁ saint.

גָּדוֹל grand.

גִּבּוֹר fort.

נוֹרָא redoutable.

רַחוּם miséricordieux.

חַנּוּן indulgent.

אֱמוּנָה croyance.

עֲבוֹדַת אֱלֹהִים culte divin.

יִרְאַת יְיָ crainte de Dieu.

תּוֹרָה doctrine, loi.

מִצְוָה précepte.

צִדְקָה, צֶדֶק charité, droiture.

מִשְׁפָּט justice.

חַסֵּד miséricord^e, piété, grâce.

תּוֹרַת מִשְׁפָּט supplication.

תְּפִלָּה prière.

הַלְלָה louange.

תּוֹרַת אֱמוּנָה actions de grâce.

וְדוּ confession, aveu.

תְּשׁוּבָה pénitence.

תְּחִיבָה repentir.

נְבוּיָה prophétie.

דְּבַר יְיָ parole de Dieu.

הַשְׁגָּחָה la providence.

חַי עוֹלָם vie éternelle.

גֶּן עֵדֶן paradis.

גֵּהֶנֶם enfer.

תּוֹרַת הַמָּתִים la résurrection.

מָשִׁיחַ meschia'h, messie, oint.

עוֹלָם הַבָּא la vie à venir.

בְּרִית הַמִּילָה alliance de la cir-
concision.

תּוֹרַת שְׁבֻעֹת loi écrite.

תּוֹרַת שְׁבַע פָּה loi orale.

סֵפֶר תּוֹרָה livre de la loi.

עֲשֵׂת הַדְּבָרֹת dix comman-
demens.

לחֻזֹת הַבְּרִית tables d'alliance.

מִשְׁנָה mischnah.

תַּלְמוּד, גְּמָרָה talmud.

רוּחַ הַקֹּדֶשׁ esprit saint.

2. Des anges, des esprits et des astres.

מַלְאָךְ ange.

שֶׁרָפִים séraphin.

כְּרוּב chroub, chérubin.

נֶשְׁמָה âme.

נֶפֶשׁ personne.

רוּחַ esprit.

שָׁמַיִם les cieux.

רָקִיעַ l'étendue des cieux.

שֶׁמֶשׁ, חַמָּה le soleil.

יָרֵחַ, לְבָנָה la lune.

כּוֹכַב étoile, planète.

מִזֵּל constellation.

אוֹר, אֹרֶה lumière.

מְאֹר luminaire.

נוֹגַהּ splendeur.

צֶלֶם ombre.

חֹשֶׁךְ, חֹשְׁכָה obscurité.

אֲפֵלָה ténèbres.

3. De l'espace et du temps.

מִזְרָח, קֶדֶם orient, est.

מַעֲרֵב, יָם couchant, ouest.

מִזְמָן, נֶגֶב, מִדְבָּר midi, sud.

צָפוֹן septentrion, nord.

יָמֵן droit.

שְׂמָאל gauche.

לְמַעַל en haut.

לְמַטָּה en bas.

זְמַן époque.

עֵת temps.

יוֹם jour.

לַיְלָה nuit.

חֲצוֹת לַיְלָה minuit.

שׁוּחַר aube, aurore.

נֶשֶׁף crépuscule.

בֹּקֶר matin.

צַהֲרָיִים midi.

בֵּין הָעֶרְבִים après-midi.

שָׁעָה heure.

חִלְקָה minute.

רֵגַע moment.

הַיּוֹם aujourd'hui.

חֲמוּל, אֲחֲמוּל hier.

חֲמוּל שְׁלִשְׁמֵי avant-hier.

מָחָר demain.

יוֹמֵיִם deux jours.

שָׁבוּעַ semaine.

שָׁנָה année.

יּוֹם רִאשׁוֹן 1er jour, dimanche.

יּוֹם — 2e jour, lundi.

יּוֹם שְׁלִישִׁי — 3e jour, mardi.

יּוֹם רְבִיעִי — 4e jour, mercredi.

יּוֹם חֲמִישִׁי — 5e jour, jeudi.

יּוֹם שֵׁשִׁי — 6e jour, vendredi.

יּוֹם שַׁבָּת — 7e jour, samedi.

— שַׁבָּת schabbath.

חֹדֶשׁ יָרֵךְ, חֹדֶשׁ mois.

דּוֹר siècle, génération.

יָבֵל jubilé, période de 50 ans.

עוֹלָם toujours, éternité.

אֲבִיב printemps.

קֵץ été.

תְּקופַת הַשָּׁנָה période de l'année.

חֹרֶף, חֹרֶף hiver.

4. Du globe terrestre et de ce qu'il renferme.

יְסוֹד élément.

אֲדָמָה, אֲרֶץ terre.

יָבֵל globe terrestre.

יִבְשָׁה continent, terre ferme.

אֶפֶר, אֶפֶר poussière.

הָר montagne.

גִּבְעָה colline.

עֵמֶק vallée.

בְּקָעָה plaine.

יַעַר, חֹדֶשׁ forêt.

מִדְבָּר désert.

רוּחַ air, vent.

יָם mer.

סֶלַע, צוּר, שֵׁן סֶלַע rocher.

חֻלְמִישׁ écueil.

יָם, יָם golfe.

חֹף port.

יָם, מְשַׁבְּרִים flots, vagues.

מֵיִם eaux.

חֹלֶל sable.

אֲבִיב abîme.

נָהָר fleuve.

נַחַל torrent.

אֲגָם lac, étang.

יָאֵר, יָאֵר étang, canal.

יּוֹבֵל ruisseau.

מַעְיָן source.

עֵין fontaine.

בּוֹר, בּוֹר puits.

אֵשׁ feu.

לֶהָבָה flamme.

בְּרִיָּה braise.

פָּחַם charbon.
 נִרְצוֹץ étincelle.
 אֶפֶר cendres.
 עֲשָׁן fumée.
 חֲמֶר, חֲמֶר, חֲמֶר argile.

5. Des météores.

אֶד brouillard.
 קִיטוֹר exhalaison, vapeur.
 עֵב nuage, nue.
 עֲנֹנִי nuée.
 עֲרַפֵּל nuage (très-obscur.)
 מָטָר, גֶּשֶׁם pluie.
 בָּרָד grêle.
 שֶׁלֶג neige.
 כֶּפֶור gelée.
 קֶרַח glace.
 טֵל rosée.
 רָעַם tonnerre.
 בָּרָק éclair.
 חֶזֶן foudre.
 סְעָרָה, סֶעֶר ouragan.
 סוּפָה tempête, orage.
 אֲבִי אֶלְגִּבִּיש grêlons.
 רָעַשׁ tremblement de terre.
 קֶשֶׁת arc-en-ciel.
 חֶם chaleur.

קָד froid.

6. De l'homme.

אָדָם, אִישׁ, גִּבּוֹר l'homme.
 אָנוּשׁ espèce humaine.
 אִשָּׁה femme.
 זָכָר mâle.
 נִקְבָּה femelle.
 יֶלֶד enfant.
 יֶלְדָּה, נַעֲרָה fille.
 נַעַר, עֶלָם garçon.
 עֲלָמָה jeune personne.
 בָּחוּר jeune homme.
 בְּחוּלָה vierge.
 זָקֵן vieillard.
 יוֹנֵק nourrisson.
 עוֹלִיל petit enfant.
 גּוּף, גּוּיָה corps.
 רֹאשׁ tête.
 גִּלְגּוּלִית, קֶדֶקֶד crâne.
 עֲרֹף nuque.
 שֵׁעָר poil, cheveu.
 מִצַּח front.
 רֶקֶה tempe.
 עֵין œil.
 אִישׁוֹן, בֵּית עֵין, בֵּית עֵין prunelle.

עַיִן גַּבְעוֹן sourcil.
 עַפְעָפִים paupières.
 מוֹחַ moelle, cerveau.
 אֵף, חֵטֶם nez.
 נְחִירִים narines.
 אוֹז oreille.
 חֲבֵל הַתֵּנָּה tendon.
 פֶּה bouche.
 שִׁפְהָ lèvres.
 שֵׁן dent.
 לָשׁוֹן langue.
 חֶךְ palais.
 לוֹעַ mâchoire.
 גֶּרֶחַ gorge.
 לוֹחַ joue.
 זָקֵן barbe.
 פָּנִים visage, face.
 צוּאֵר cou.
 כְּתֹף épaule.
 זְרוֹעַ bras.
 אֶמְהָ coude.
 אֶצְבֵּי axilla.
 רֶפֶק poulx.
 יָד main.
 אֶצְבַּע index, doigt.
 כַּף paume de la main.

אֶגְרֵף poing.
 גִּידָה, גִּידָה pouce.
 צִפְרֵן ongle.
 חֲזִיהַ poitrine.
 קֶבֶחַ estomac.
 לֵב cœur.
 חֶסֶן sein.
 שָׁדִים, שָׁדִים mamelles.
 צִלְעַ côte.
 מְרִצִּים, מְרִצִּים flancs.
 מִבְּדֵר nombril.
 בֶּטֶן, בֶּטֶן ventre.
 מִרְרָה, מִרְרָה, מִרְרָה fiel, bile.
 כִּבֵּד foie.
 מִחוּל rate.
 כְּלִיֹּת reins.
 מַעֲיִם entrailles.
 יָרֵךְ cuisse.
 בִּרְךְ genou.
 שׁוֹק jambe.
 רֶגֶל pied.
 קֶדְסִים chevilles.
 כַּף רֶגֶל plante du pied.
 כַּף יָרֵךְ hanche.
 גַּב, שִׁדְרָה, עֲצָה dos, épine dorsale.

אָדער derrière.
 עוֹר peau.
 עֵצִים os.
 בָּשָׂר chair.
 עוֹרֶק veine, artère.
 גֵּיד nerf.
 דָּם sang.
 חֵלֶב lait.
 רֶק salive.
 זְעֵה suetr.
 בֵּיב have.
 מִי רִגְלִים urine.
 צוֹאָה excrément.
 חֵלֶב graisse.
 מֵמֶר, מֵמֶרֶם membre.
 חֵשׁ sens.
 שְׁמֵע׃ ouïe.
 רְאוּת vue.
 רִיח׃ odorat.
 מַעַם goût.
 מְשֻׁשׁ tact.

7. Des parents.

אִישׁ בֶּעַל, אִשָּׁה époux.
 אִשָּׁה femme, épouse.
 אָב père.
 אִמָּה mère.

בֵּן fils.
 בַּת fille.
 אָבִי הָאָב, אִמִּי הָאִמָּה, זָקֵן grand-père.
 אִמִּי הָאִמָּה, אָבִי הָאָב, יוֹקֵנָה grand'mère.
 נֶכֶד petit-fils.
 אָח frère.
 אֲחוֹת sœur.
 בְּכוֹר premier-né.
 צָעִיר cadet.
 תְּאֻמִּים jumeaux.
 חָם, חוּתִין beau-père.
 חֲמוּהַ belle-mère.
 גִּים beau-frère.
 גִּיסָה belle-sœur.
 חָתָן gendre.
 כְּלָה épouse, bru.
 דּוֹד oncle.
 דּוּדָה tante.
 בֶּן אָח, בֶּן אֲחוֹת neveu.
 בַּת אָח, בַּת אֲחוֹת nièce.
 מִשְׁפָּחָה famille.
 מוֹרֵע׃, שְׂאֵר, מוֹרֵע׃ parent.
 רֵע׃, חֵבֵר prochain, camarade.
 אֶהֱבֵי ami.

אַלְמָן veuf.

אַלְמָנָה veuve.

יִרְשָׁה héritier.

יָתוֹם orphelin.

יְתוּמָה orpheline.

8. Des vertus et des vices.

חֲכָמָה sagesse.

צֶדֶק justice.

צִדְקָה vertu, bonté.

יִשְׁרָא probité, droiture.

צַנְיָעוּת modestie.

עֲזוּזַת פָּנִים effronterie.

עֲנִיָּה humilité.

אַמּוּנָה fidélité.

הִמָּיוּת, הַמִּים sincérité.

אַמֶּת vérité.

נְדִיבוּתָה générosité.

עֲצִלּוּת paresse.

חֲרִיצוּת activité, diligente.

גִּבּוּרָה force, bravoure, courage.

בִּיטָה discernement.

הִבּוּנָה intelligence.

עֲרָמָה ruse, finesse.

מְרִמָּה, הִרְמִית tromperie.

בִּגְדֵי trahison.

עוֹל injustice.

רָשָׁע impiété.

חֲנוּפָה, חֲנָף hypocrisie, adulation.

נִבְלָה insolence.

עֲצֻב, עֲצֻבוּת tristesse.

שִׂמְחָה joie.

נִקְמָה vengeance.

כַּעַס, חֵמָה colère.

יִצָּר pensée, passion.

הִתְאַוָּה désir.

אַהֲבָה amitié.

שִׂנְאָה haine.

שְׁגָוָה, טְעוּת erreur.

חֵטְא, זָרוּחַ péché.

עוֹן délit.

פֶּשַׁע crime.

גִּאּוּרָה orgueil.

9. Des caractères.

טוֹב bon.

רָע mauvais.

יִרְאָה יְיָ craignant Dieu.

צִדִּיק juste.

רָשָׁע impie.

חֹמֵס pécheur.

פּוֹשֵׁעַ criminel.

חֹסֵד pécateur.

חָם sincère.
 עָנִו humble.
 חָבֵה, רָחַח hautain.
 צָנוּעַ modeste.
 עוֹ פָּנִים effronté.
 בָּיִשׁ timide.
 יָשָׁר probe, droit.
 נֶאֱמָן véridique, fidèle.
 שֶׁקֶרֶן menteur.
 נָדִיב généreux.
 כָּלִי avare.
 חָרוּץ, מְהִיר actif.
 עָצֵל paresseux.
 חָכָם sage.
 מֵפֶשׁ stupide.
 סָבֵל sot.
 שׂוֹטֵה fou.
 מְשֻׁנָּע extravagant.
 בְּעוֹר ignorant.
 כְּסִיל imbécile.
 גִּבּוֹר brave, intrépide.
 חָזָק fort.
 חָלֵשׁ faible.
 שְׂמֵחַ gai.
 עֵצִב tristé.
 אָרֶךְ אַפַּיִם patient.

קִישָׁה עֵדָף opiniâtre.
 לֵץ moqueur.
 חֲנֹפֶה adulateur, hypocrite.
 מְלַשֵּׁן délateur, calomniateur.
 רָכִיל médisant, rapporteur.
 זֹלִל gourmand.
 סֹבֵא buveur.
 שְׂכוֹר ivrogne.
 גֶּנֶב voleur.
 גִּזְלָן ravisseur.
 אֲכֹזֵר cruel.
 רַחוּם miséricordieux.
 10. Des dignités, professions et états.
 אֲדוֹן maître, seigneur.
 מֶלֶךְ roi.
 מַלְכָּה reine.
 שֵׁר prince.
 שָׂרָה princesse.
 מְשֻׁנָּה לְמֶלֶךְ vice-roi.
 מוֹשֵׁל, שֹׁלֵט dominateur.
 פֶּקִיד intendant.
 שׁוֹפֵט, דִּין juge.
 יוֹעֵץ conseiller.
 נֹשֵׂא, רֹאשׁ chef.
 פֶּחָד comte, gouverneur, pacha.

עֶבֶד esclave, serviteur.
 אָמָה שֹׁפְחָה, servante.
 שָׂמֵשׁ desservant.
 מְשִׁירָה domestique.
 עַם peuple.
 גּוֹי, לְאֻם, אֶמְהָ nation.
 קָהָל assemblée.
 עֵדוּה réunion.
 קְהָלָה communauté.
 חֵיל, צֶבָא armée.
 אִישׁ מִלְחָמָה soldat, guerrier.
 פָּרָשׁ cavalier.
 רַגְלִי fantassin.
 שָׂר צֶבָא général.
 שָׂלֵשׁ capitaine.
 חָכֵם docteur, savant.
 רַב maître, rabbin.
 תַּלְמִיד écolier, disciple.
 כֹּהֵן cohène, ministre.
 גְּדוֹל כֹּהֵן גָּדוֹל grand pontife.
 נְבִיא prophète.
 פֶּרֶט administrateur.
 סוֹפֵר écrivain.
 מְסֻבֵּר secrétaire, chancelier.
 עֵד témoin.
 רופא médecin, chirurgien.

אֵמֵן gouverneur (d'enfance).
 אֵמֵנָה gouvernante.
 מִינְקָה nourrice.
 אָמָן artiste.
 חָרָשׁ artisan.
 חוֹשֵׁב dessinateur.
 רוֹקֵם brodeur.
 מַעֲשֵׂה œuvre.
 מְלָאכָה ouvrage.
 חוֹבֵל pilote.
 רֵב הַחוּבֵל capit. de vaisseau.
 רֶכֶב cocher.
 מְרַיֵץ orateur, avocat.
 פּוֹסֵל sculpteur.
 קוֹצֵר moissonneur.
 בּוֹצֵר vendangeur.
 עֹבֵד יוֹם journalier.
 שָׂכִיר mercenaire.
 מַלְאֲכָה, שְׁלִיחַ messenger.
 מְלַמֵּד précepteur.
 חֲכָמָה, מוֹלֶדֶת sage-femme.
 חוֹטֵב עֵצִים fendeur de bois.
 שׂוֹאֵב מַיִם porteur d'eau.
 מְכַשֵּׁף sorcier.
 דּוֹרֵשׁ, יֹדֵשׁ prédicateur.
 שׂוֹעֵר portier.

עצים חָרַשׁ charpentier, menuisier.

ברזל חָרַשׁ serrurier.

שומר גַּרְדִּיֵּן.

חַיִּט tailleur.

רִצְעָן cordonnier.

אֵרֵג tisserand.

טָבַח boucher.

לֹמֶשׁ polisseur.

צִירָף orfèvre.

אָפֶה boulanger.

מְבִשֵּׁל cuisinier.

רוֹקֵחַ apothicaire, parfumeur.

בֹּנֶה maçon.

מִנְגֵּן musicien.

מְשׁוֹרֵר chanteur.

צִיֵּר dessinateur, peintre.

בֹּלֵם blanchisseur.

צִבֵּעַ teinturier.

בֹּרֵם vigneron.

יֹגֵב laboureur.

צִיד chasseur.

דִּיג pêcheur.

רֹעֵה berger.

אֹכֵר cultivateur.

בֹּקֵר bouvier.

סוֹחֵר marchand, négociant.

בֶּשֶׂם épicier.

רוֹכֵל droguiste.

מַלְח marinier.

11. Des imperfections et maladies.

מוֹם imperfection, défaut physique.

מַחְלָה חֲלִי, maladie.

כָּאֵב, מְכָאֵב douleur.

קִדְדַח fièvre chaude.

אֲבַעְבוּעוֹת pustules.

נִתְק teigne.

בִּחַק tache de rousseur.

שַׁחֲפֶת phthisie.

שְׁרֵט incision.

יֶרֶקוֹן jaunisse.

גָּרֵב gale (aiguë).

יֶלְפֶת gale chronique.

מַכָּה blessure, coup.

מַכַּת חָלָל blessure mortelle.

צִרְעָה lèpre.

נִגַּע lésion, plaie.

צִרְכָּת cicatrice.

יִבְלָה poreau.

סִפְחָה dépôt, rogne.

שְׂרָפּוֹן consomption.

בִּהְדָּה tache.

שֶׁאֵרָה tumeur, enflure.

שֶׁחִין éruption, inflammation.

חֲבוּרָה meurtrissure.

פָּצַע blessure.

כּוֹיָה brûlure.

עוֹר aveugle.

חֵרֶשׁ sourd.

אַלִּים muet.

צוֹלֵעַ, פֶּסֶחַ boiteux.

נָנִים, גִּמְרֵי pygmée, nain.

עֵנָק géant.

בֹּסֵס bossu.

שֶׁמֶן gras.

רָזָה maigre.

בֶּלֶה, פֶּגֶר, נִבְלָה cadavre.

מֵת mort.

מָוֶת la mort.

חַי vivant.

חַיִּים la vie.

כָּרִיז sain.

כִּרְאוֹת santé.

הַרְפָּה medicaments.

מַחֲרִים hémorroïdes.

רְפוּאָה guérison.

12. Des métaux et minéraux.

מִחְצֵב mine.

מִתְכָּה métal.

זָהָב or.

כֶּסֶף argent.

נְחֹשֶׁת cuivre.

בְּרֹזֶל fer.

בְּדִיל étain.

עוֹפֶרֶת plomb.

אֶבֶן pierre.

אֶבֶן יָקָרָה pierre précieuse.

אַדָּם rubis.

יֶשְׁפֶּה jaspe.

סַפִּיר saphir.

נֶפֶךְ émeraude.

יֶרֶדִּים diamant.

פְּנִינִים perles.

מֶלַח sel.

נִיֶּרֶט nitre, craie.

בֹּרִית savon.

גִּפְרִית soufre.

וִּפְתִּי, גִּפְרִית bitume, goudron, poix.

13. Des couleurs.

צֶבַע couleur.

מֶרְאָה couleur, apparence, aspect.

לָבָן blanc.

שָׁחֹר noir.

אָרם rouge.
 אַרְנָמָן pourpre.
 יֶרֶק vert.
 צָהָב jaune.
 חֲבֵלֶה bleu.
 שָׁנִי cramoisi.

14. De la nature végétale.

נִמְעַנֶּה plante.
 רֶשֶׁת gazon.
 יֶרֶק verdure.
 עֵשֶׂב herbe, herbage.
 אָחוּ pré.
 חֲצִיר foin.
 פֶּהֶר fleur.
 צֶמַח germe.
 שׁוֹשְׁנָה rose.
 חֲבַצֶּלֶת lis.
 דּוֹדָאִים violettes.
 זֶרַע semence.
 קִמְצִית légumes, pois.
 אֲרוֹז riz.
 פֹּלֶה fève.
 חֲמֵה froment.
 מִלֵּת millet.
 עֲרֻשִׁים lentilles.
 שְׁעוּרִים orge.

גִּר coriandre.
 בָּנֵל ognon.
 כְּסֻמָּת épeautre.
 שְׂבִילַת שְׁוֹעַל avoine.
 שְׂוִמִּים ail.
 שֵׁיפֹן seigle.
 קִשְׁוִּיִּים concombres, citrouilles.
 אֲבִטָּח melon.
 שִׁקְדִּים amandes.
 בִּטְנִים pistaches.
 עֵץ, אֵיכָן arbre.
 אֲגוֹז noix.
 לֹנוֹ noisetier.
 לֹוִיִּים noisettes.
 לְבָנִיּה peuplier.
 עֲרֻמֹּן châtaignier.
 חֲמֶר palmier.
 חֲדָדֶר buis.
 אֲדָרִי cèdre.
 עֲטָרָה cyprès.
 רִתֵּם genévrier.
 בְּרוֹשׁ sapin.
 אֵלֶּה, אֵילָן chêne.
 עֲנָף branche.
 עֵלֶה feuille.
 שֶׁשׁ racine.

גֹזַע tronc.

הַאֲנָה figuier, figue.

דִּבְלָה figue sèche.

הַמָּרִים dattes.

רִמּוֹן grenade.

עֲנָבִים raisins.

צִמּוּקִים raisins de caisse.

כֶּרֶם vignoble.

גֶּפֶן vigne.

חֶרֶץִּין pepin du raisin.

זֶף écorce.

גֶּרֶן grain.

אֶשְׁכּוֹל grappe.

זֵית olive.

צִרִּי baume.

לְעֵטָה absinthe.

חֶרְדֵּל moutarde.

מֵר myrrhe.

אֶחָלִים aloès.

הָדָם myrte.

עֶרְבָה osier.

הוֹתִים mûres.

אֶפְרֶסֶק pêche.

תַּפּוּחַ pomme.

אֵיגֶס poire.

אִזּוֹב hysope.

סִנֵּה buisson, broussailles.

סוּף marais.

גִּבְעוֹל tige.

קֶטֶה roseau.

אֶגְמוֹן, אֶגְמָה joue.

חֶרְזָה yeuse.

אֶפֶד épine.

חֶרְדֵּן chardon.

רֹנֶץ ronce.

זֶבֶל, דָּמֶן fumier.

מִזֵּן petite paille.

חֶמֶן moulin.

מִסְפּוֹא fourrage.

קֶשׁ, חֶפֶן paille.

שָׂדֶה champ.

נִיר guéret.

חֶלֶם, מַעֲנִיֹת sillon.

מַחֲרֶשֶׁה charrue.

מִלְמֵד, דֶּרֶבֶן aiguillon.

מֶרֶס herse.

חֶרֶשׁ faux.

מַגֵּל faucille.

מַשּׁוֹר hache, cognée.

מַעֲדָר bêche.

מִזְרָה vas.

אֶבֶם auge.

שָׁקַר abreuvoir.
 רֶפֶת בֶּקֶר étable.
 מִכְלָה bercaïl.
 אֶרֶוּה écurie.
 יֶקֶב pressoir.
 יֵין vin.
 וִינֹוֹש vin nouveau.
 שִׁכָּר bière, liqueur forte.
 שֶׁמֶן huile.
 שֶׁמֶן זַיִת huile d'olives.
 חֶמֶץ vinaigre.
 שִׁמְרִים lie.
 שֶׁאֹר levain.
 בִּלֵּה blé.
 גֶּן, גִּנָּה, פֶּרֶדֶס jardin.
 עֲרוּגָה parterre.
 גֶּן יֶרֶק jardin potager.
 קֶמֶה blé sur pied.
 אֶשֶׁל bosquet.
 עֶמֶר, אֵלוֹמָה gerbe.
 גֶּרָן aire, grange.
 פִּשְׁתָּן lin.
 15. *De la nourriture.*
 מִשְׁתֵּה festin.
 סְעוּדָה, אֲמִילָה repas.
 שׁוֹמֵן graisse.

חֶמֶאָה beurre.
 גִּבִּינָה fromage.
 לֶחֶם pain.
 פֶּת לֶחֶם morceau de pain.
 כֶּבֶר לֶחֶם miche de pain.
 עֵיסָה, בֵּצֶק, עֵיסָה pâte.
 עֵגֶה, חֶלֶה gâteau.
 קֶמֶה farine.
 סֶלֶת fleur de farine.
 מֶצֶה pain azyme.
 רֶקִיק beignet, gaufre.
 בִּרְיָה soupe.
 מֶרֶק bouillon.
 בִּשְׁלִי bouilli.
 צֵלִי rôti.
 מִשְׁקָה boisson.
 מֵאֵכֶל nourriture.
 נֹוִיד mets.
 16. *Des animaux.*
 יִצִּיר créature.
 יִצִּירָה création.
 בְּהֵמָה bête.
 חֵיָה animal.
 עוֹף oiseau.
 דָּג, דִּגָּה, דִּג poisson.
 סִנְפִּיר nageoire.

קֶשֶׁשֶׁת écaille.

רֶפֶשׁ reptile.

חֶמֶן hameçon.

בֶּקֶר gros bétail.

צֶאֱן menu bétail.

סוּם cheval.

עֵיז poulain.

חֲמוֹר âne.

אֲתוֹן ânesse.

גָּמֵל chameau.

חִזְיוֹ cochon, porc.

כֶּלֶב chien.

חֲתוּל chat.

אֲרִנְבַת lièvre.

שָׁפָן lapin.

עֶכְבֵּר souris.

שׁוֹר bœuf.

פֶּרֶ taureau.

פָּרָה vache.

עֵגֶל veau.

כֶּבֶשׂ, כֶּשֶׂב mouton.

אֶגְנֵאג agneau.

עִז chèvre.

שְׁעִיר bouc.

רֵחַל brebis.

גִּדִי chevreau.

אֵיל béliér.

פֶּרֶד mulet.

צִבִּי cerf.

אֶקוּ bouc sauvage.

רִישוֹן chamois.

אֲרִיָּה lion.

כְּפִיר vieux lion.

קֶפֶד hérisson.

לְבִיָּאָה lionne.

לְמָאָה lézard.

חֻלְדָּה belette.

רֵנֶנֶן renne.

יֶחְמוֹר buffle.

דּוֹב ours.

אֲנָקָה le gecko des maisons.

זֵאֵב loup.

קֶרֶן corne.

נִמְרֵד léopard.

פֶּרֶסָה ongle, corne, griffe.

שׁוּעָלִי renard.

זֶנֶב, אֲרִיָּה queue.

פִּיל שְׁנָהֵב, פִּיל éléphant.

מָחֶסֶם, מָחֶגֶץ frein, bride.

קוֹף singe.

צִפּוֹר oiseau.

כַּנָּף aile.

נִצָּה plume.
 יוֹנָה colombe.
 תוֹרֶת tourterelle.
 גִּזְלִי pigeon.
 שָׂלִי caille.
 צִפְרִידֶּה grenouille.
 חֲמִט le stellion.
 צֶבֶד le monitor terrestre.
 סַרְטָן écrevisse.
 תְּרִנְגוֹל coq.
 תְּרִנְגוֹלִית poule.
 אוֹיֵ בִּרְבוֹד, אוֹיֵ oie.
 רָחַם pie.
 גִּנְזֵי épervier.
 מֵעָנָה autruche.
 שֹׁחַף coucou.
 הַפִּי paon.
 סִים grue.
 קִירֵא perdrix.
 שְׂלֵהָ heron.
 עֲטָלָף chauve-souris.
 הִחְמָם hibou.
 יִנְשׁוּף chouette.
 סָם artison.
 נֶשֶׁר aigle.
 עֲזֻנְיָה aigle noir.

מִלָּן milan.
 עוֹרֵב corbeau.
 חֲסִידָה étourneau.
 חוֹט chat-huant.
 תְּנִשְׁמָה cygne.
 קָאֵר pelican.
 אֲנָפָה pluvier.
 קֵן nid.
 אֶפְרוּחַ poussin.
 כְּלוּב cage.
 פֶּחַ piège.
 רֶשֶׁת filet.
 חוֹמֵם bec.
 הַבַּיִת baleine.
 אֲנָקָה lézard.
 נָחַשׁ serpent.
 עֶקְרָב scorpion.
 שְׂפִיפּוֹן aspic.
 מוֹחֶרֶן, מוֹחֶרֶן, יוֹחֶשׁ moucheron, mouche.
 רֶמָּה, הוֹלָעָה ver.
 הוֹלָעַת רֶמֶשׁ ver à soie.
 עִירֵן ciron.
 עֲלֻקָּה sangsue.
 פִּרְעֵשׁ puce.
 כֶּנֶד pou.
 כְּנִים vermine.

שְׂמִמִּיחַ araignée.

נִמְלֵחַ fourmi.

צִלְצֹל chenille.

צִרְעָה guêpe.

דְּבוּרָה abeille.

צַפְעָנִי, פֶּרֶן basilic.

חֲבֵב, גֹּזֶם, אֶרְפָּה, חֲסִיל.

סִלְעֹם sauterelle.

17. *Cris des animaux.*

הַשּׁוֹר גּוֹעֵה le bœuf mugit.

הַפֶּסֶם צֹהֵל le cheval hennit.

הַלֵּוֹן שֹׁאֵג le lion rugit.

הַחֲמֹר נוֹעֵר l'âne brait.

הַכֶּלֶב נוֹבֵחַ le chien aboie.

הַדּוֹב שׁוֹקֵק l'ours gronde.

הַזֵּאֵב הוֹמֵה le loup hurle.

הָעֵף מְצַפֵּצֵף l'oiseau gazouille.

הַיּוֹנָה נוֹחֶמֶת la colombe roucoule.

18. *Des meubles et habillemens ,
outils et ustensiles, et parties de
la maison.*

שֻׁלְחָן table.

כִּסֵּא siège, chaise.

תַּבּוּרֵט tabouret.

מְגִדֵּל armoire.

מִרְאֵה miroir.

מְנוֹרָה chandelier.

נֵר lumière.

חֲבֵה coffre.

אֶרְצֵן écriu.

מִטָּה lit.

עֶרֶשׁ lit de repos.

מְכֻסָּה couverture.

כֶּר traversin.

מַצֵּעַ matelas, tapis.

כֶּסֶּם coussin.

יִרְיעָה, מָסָךְ rideau, voile.

מִשִּׁי soie.

צֶמֶר laine.

צֶמֶר גִּפֶּן coton.

פִּשְׁתָּן lin.

קַנְבּוּס chanvre.

פֶּרֶזֶל cordon, fil.

אַמָּה aune.

כִּבֵּעַ casque, chapeau.

מְצַנֵּפֶת turban.

כְּתוֹנֶת tunique.

חֲלוּקֵי chemise.

מַעֲטֵל manteau.

חֲגוּרָה ceinture.

מְכַנְסִים culottes.

מְנַעֲלִים souliers.

טבעת bague.

חך anneau.

עגיל boucle d'oreille.

בומז boucle.

ענק, רביד collier.

שמלה, כסות habillement, robe.

בגד, מלבוש habit, vêtement.

חפור four.

כירנים fourneau.

פודר, קדרה, סיר pot.

דוד, קלחת chaudron.

שפוד broche.

מרחשת, מחבת poêle.

קערה écuelle.

מפה nappe.

סף, ספל, מזרק cuvette.

מלקחים pincettes.

מחמה pelle à feu.

גביע coupe, calice.

מרתף cave.

חבית tonneau.

מבבר, כבדה crible.

כד cruchon.

כלי vaisselle.

כוס vase pour boire.

זכוכית du verre.

צנצנת, צלוחית bouteille.

בקרביק carafe.

סל panier.

דלי seau.

סבין couteau.

כף cuillère.

מזלג fourchette.

מאכלה grand couteau.

קדרום, גרזן hache.

פטיש marteau.

מקבת vrille, poinçon.

מקל bâton.

מטה canne.

עצה balai.

בן piédestal.

מכוש mortier.

עלי pilon.

מזמר clou.

יתד cheville.

מחט aiguille.

לבטה brique.

ספוג éponge.

משפך entonnoir.

מפוח soufflet.

רעז rasoir.

מספרים ciseaux.

קַמֶּרֶת encrier.
 דִּינֵי encre.
 שֵׁרֶד règle.
 עֵט plume.
 עֵט בְּרוֹל burin.
 גְּלִיזָה, גְּלִיזָה papier.
 מְחוּנָה compas.
 סֵפֶר livre.
 אִגֶּרֶת lettre.
 מִשְׁקָל poids.
 אֵלֶּה signe.
 פֶּסֶן pesan.
 מֵאֲוֵנִים balance.
 בֵּיס bourse.
 צִירֹר faisceau.
 קֹדֶרֶת poutre.
 לֵחָ, קֶרֶשׁ planche.
 לַטֵּה latte.
 כְּבֹשֶׁן fournaise.
 שֵׂדֵי chaux, mortier.
 עַמּוּד colonne.
 חֻמָּה muraille.
 מוֹר, מוֹר mur.
 פֶּנֶה coin.
 רִצְפָה parquet.
 חֲדָר chambre.

תֵּיבָה appartement.
 עֲלִיָּה grenier.
 גַּג toit.
 חֲצֵר cour.
 יְסוֹד fondation.
 פֶּתַח entrée.
 דֶּלֶת porte, battant.
 שַׁעַר porte de la ville.
 בֵּית maison.
 חֲלוֹן fenêtre.
 אֶשְׁנֵב petite fenêtre, jalousie.
 מַעְלָה marche, escalier.
 מִדְרָגָה, סֶלֶם échelle.
 מוֹזוֹזָה poteau.
 עִיר, קִרְיָה ville.
 כִּפּוֹר village.
 מִגְרֵשׁ faubourg.
 שׁוּק place.
 רְחוֹב grande rue.
 19. *Des pays et nations.*
 עִבְרִי Hébreu.
 יִשְׂרָאֵל Israël.
 יִשְׂרָאֵלִי Israélite.
 יְהוּדִי Juif.
 יְרוּשָׁלַיִם Jérusalem.
 שַׁמְרוֹן Samarie.

כִּנְעָן Kenâane.	בֵּית אֲיוֹם Archipel.
כִּנְעָנִי Kenâanéen (marchand).	הוֹדוֹ l'Inde.
צִרְפֹּת la France.	רֹדִי Indien.
צִרְפָּחִי Français.	כּוּשׁ l'Éthiopie.
אַשְׁכְּנָז l'Allemagne.	כּוּשִׁי Éthiopien , nègre.
אַשְׁכְּנָזִי Allemand.	מֵדֵס Mèdes.
סְפָרַד l'Espagne.	בָּבֶל Babylone.
סְפָרְדִּי Espagnol.	בָּבֶלִי Babylonien.
פֶּרֶס la Perse.	יַם סוּף la mer Rouge.
פֶּרְסִי Perse.	גִּיחוֹן le Gange (fleuve).
יוֹן la Grèce.	חֲדָקָל le Tigre.
יוֹנִי Grec.	פָּרַת l'Euphrate.
אַשּׁוּר la Syrie.	גָּלִיל Galilée.
אַשּׁוּרִי Syrien.	פְּרַת אֲרָם la Mésopotamie.
מִצְרַיִם l'Égypte.	אַנְשֵׁי מוֹרַח orientaux.
מִצְרִי Égyptien.	הָרִדִּי montagnard.
אַרְצֵי קֶדֶם l'Orient , l'Asie.	גְּבוּל frontière.
עֲרַב l'Arabie.	מְדִינָה, פֶּלֶא province.
עֲרָב Arabe.	אֶקְלִים, נוֹף climat.

FIN.

